71STE JAARGANG No. 9060 — DONDERDAG 1 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

BELANGRIJKE BESPREKINGEN TE EL SALVADOR

Armas president van Guatemala?

Foster Dulles noemt val van linkse regering glorierijke overwinning

San Salvador. — Kolonel Armas, het hoofd van het anti-communistische bevrijdingsleger en kolonel Monzon, het nieuwe staatshoofd van Guatemala hebben te San Salvador besprekingen gevoerd over een bestand in het paleis van president Osarie van El Salvador. Men verwacht, dat aan het eind der onderhandelingen bekend zal worden gemaakt, dat kolonel Armas is benoemd tot president van Guatemala. De radio der opstandelingen heeft medegedeeld, dat er spoedig vrede en orde in Guatemala zullen heersen.

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Foster Dulles, heeft de omverwerping van de linkse regering in Guatemala een nieuwe en glorierijke overwinning genoemd. Hij voegde er echter aan toe, dat het communisme nog overal een gevaar is. Hij zei voor de televisie tot het Amerikaanse volk, dat de Verenigde Staten zich niet alleen tegen het communisme zullen verzetten, maar de toestanden zullen helpen verlichten, waaruit het communisme zou kunnen ontstaan.

Dulles stelde het Kremlin verantwoordelijk voor de linkse neigingen van de afgezette Guatemalaanse regering. De communisten hadden tien jaar geleden zich reeds meester gemaakt van de Guatemalaanse revolutie. De laatste jaren hadden zij openlijk in verstandhouding gestaan met de Guatemalaanse autoriteiten. De ministers van buitenlandse zaken van Guatemala en de Sovjet-Unie onderhielden openlijk contact om te trachten het inter-Amerikaanse stelsel uiteen te rukken en de kwestie Guatemala voor de Veiligheidsraad te brengen.

De militaire junta van Guatemala heeft de inter-Amerikaanse vredescommissie verzocht af te zien van het voorgenomen onderzoek naar de toestand tussen Guatemala, Honduras en Nicaragua.

Volgens gewoonlijk welingelichte kringen te Washington hebben de regeringen der Amerikaanse landen na officieus overleg besloten de voorgenomen conferentie van ministers van buitenlandse zaken te Rio de Janeiro ter bestudering van de Guatemalaanse kwestie voor onbepaalde tijd te verdagen.

— Volgens niet-officiële berichten zouden communistische en niet-communistische groepen slaags zijn geraakt in Puerto Barrios. Er zou hevig gevochten worden.

Guatemala. — De secretaris-generaal van een anti-communistische studentenorganisatie Martinez, die Dinsdag werd vrijgelaten, heeft in een vraaggesprek verklaard, dat vele gevangenen ernstig mishandeld zouden zijn. Sommigen waren gestoord in hun geestvermogen als gevolg van ondergane pijnigingen. Anderen, die zogenaamd vrijgelaten werden, waren volgens officiële mededelingen later „bij auto-ongelukken om het leven gekomen", zo vertelde hij. Hij was zelf gearresteerd, beschuldigd van samenzwering met Armas om de regering Arbenz omver te werpen.

Geen Gentlemen

In de Veiligheidsraad heeft zich tijdens een woordenwisselingetje tussen de voorzitter, de Amerikaanse ambassadeur Henry Cabot Lodge, en de Russische gedelegeerde Semyon K. Tsarapkin, een incident voorgedaan, dat tot enige hilariteit aanleiding heeft gegeven. Toen Tsarapkin de voorzitter beduidde, dat hij het woord wilde hebben, verviel Cabot Lodge — die 13 jaar zitting heeft gehad in de Amerikaanse Senaat — in de gewoonte, die in dat lichaam gebruikelijk is, en zei:

„En waarover wil de „gentleman" het woord voeren?"

„Ik ben geen „gentleman" — ik ben de afgevaardigde van de Sovjet-Unie", repliceerde Tsarapkin toen bits.

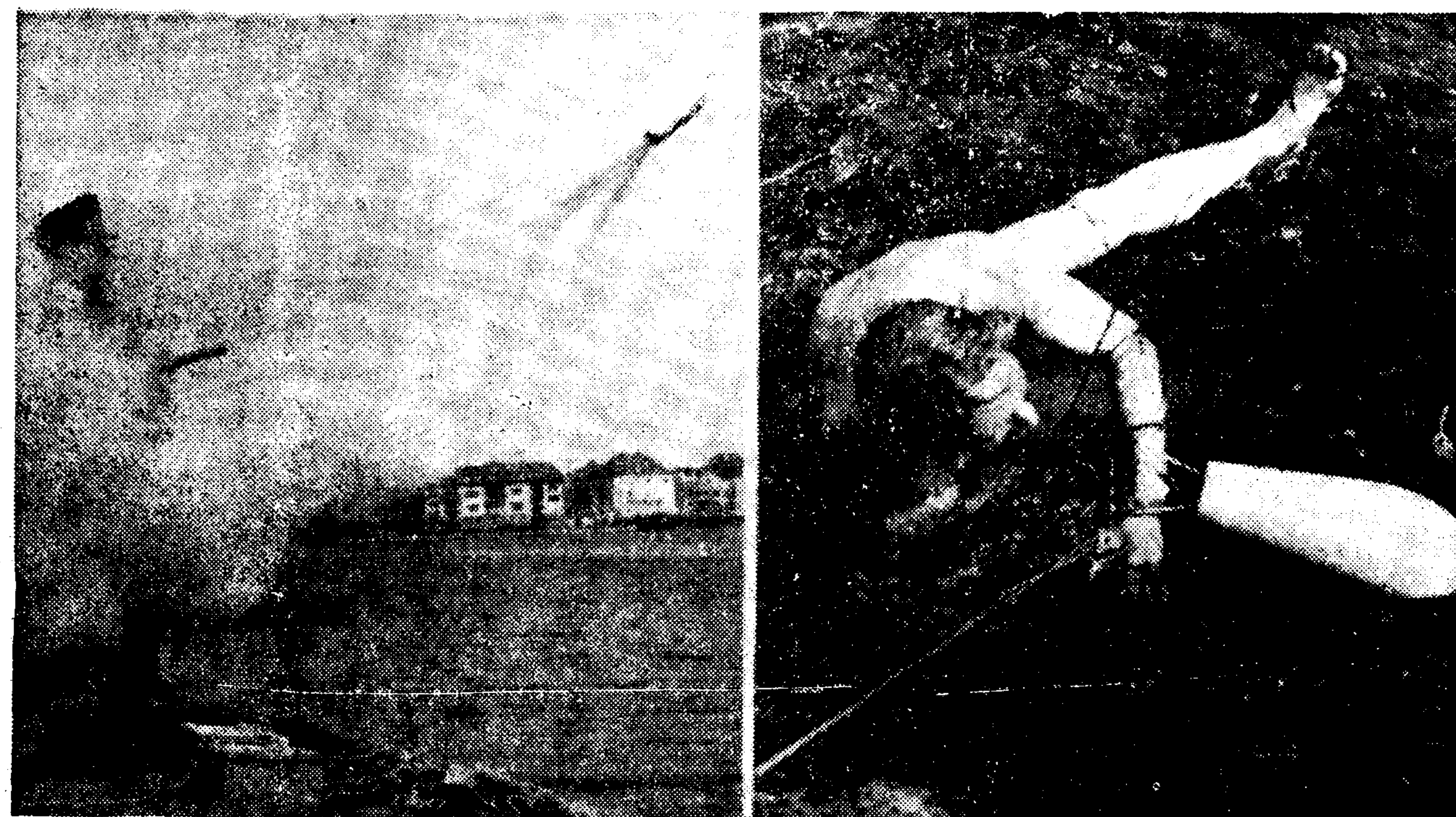
„Het een sluit het ander niet uit", luidde Lodge's commentaar.

„Ik vraag slechts om bij mijn officiële titel te worden aangesproken, namelijk: vertegenwoordiger van de Sovjet-Unie" zei Tsarapkin, waarmee het steekspelletje was afgelopen.

Luchtverkeer Antillen en Venezuela

Caracas. — Bij aankomst op het vliegveld van Maiquetía de vorige week vertelde de heer H. C. M. Hakkenberg van Gaasbeek, hoofd luchtvaartdienst Nederlandse Antillen, blijkens een bericht in „El Universal" aan een correspondent van dit blad, dat zijn bezoek aan Venezuela in verband stond met het bespreken van kwesties, die de wederkerigheid op het gebied van het luchtverkeer tussen de Antillen en Venezuela aangaan. Hij zou besprekingen voeren met de directeur van de Venezolaanse burgerluchtvaart en de directeur van de Linea Aeropostal Venezolana.

Raket als redmiddel van de verdrinkingsdood

De waterpolitie te Hamburg heeft kortgeleden een demonstratie gegeven met een raket voor het redden van drenkelingen, waarvan men goede resultaten verwacht. Met behulp van een raketlading kan een reddingsboei ongeveer driehonderd meter ver het water worden ingeschoten, hetgeen betekent, dat men drenkelingen sneller en op grotere afstand van de wal hulp kan bieden dan voordien. Terwijl de „raket-boei" in de richting van het slachtoffer vliegt, rolt zij een drijvende en speciaal vervaardigde lijn af, die de verbinding tussen de wal en de drenkeling tot stand brengt. De lijn is zo sterk gemaakt, dat men hiermee de drenkeling zonder meer aan land kan trekken. Voor het succes van dit nieuwe redmiddel is het uiteraard nodig, dat de drenkeling in een toestand moet verkeren, die het mogelijk maakt, dat hij zelf de lijn grijpt.

„THE MANCHESTER GUARDIAN" OVER:

Crisis in Indonesië

„Niemand kan zien of het nu voor of na middernacht is"

's-Gravenhage. — Het invloedrijke Britse blad „The Manchester Guardian" bevat een artikel over Indonesië onder de titel „Indonesia in crisis" en ondertitel „Misgovernment and its origin". Het blad begint met een citaat „The political situation in Indonesia is as if waiting for the sunrise" en dit citaat is van de voormalige ambassadeur van India in Djakarta Bauruddin Tyabij. En het blad voegt er zelf aan toe dat in de gedragingen zowel wat de buitenlandse als wat de binnenlandse politiek betreft niemand kan zien of het nu vóór of na middernacht is.

De buitenlandse politiek blijft statisch „though with a list to the left". De eerste minister is terrein aan het verkennen voor een Afro-Aziatische conferentie. Dat naar aanleiding van de Colombo conferentie waar „men het over niets eens is geworden, waar men het tevoren al niet over eens was".

Terwijl de Philippijnen allang een overeenkomst hebben met Japan over herstelbetalingen blijven de Indonesiërs intransigent en dus zonder een penning. „Soekarno schreeuwt de oude leuze over Nieuw Guinea naar alle vier de windstreken". Intussen laat het minsterie van buitenlandse zaken proefballonen op over de mogelijkheid van een non-aggressie pact te sluiten tussen India, Burma, China en Indonesië „zonder twijfel om de naburen te tonen dat Indonesië geen aggressieve bedoelingen heeft".

De economische politiek van de huidige minister van economische zaken noemt het blad desastreus voor het land. De deviezen- en goudvoorraad is al beneden het minimaal toelaatbare peil van twintig procent gezakt, terwijl het een jaar geleden nog op 36 procent stond. Nu deze situatie is ontstaan beweert de minister dat de grondwet op dit punt veranderd moeten worden en dat een reserve helemaal niet nodig is. Ook op het punt van de credietverleningen van de Nationale Bank houdt men zich niet aan de wettelijk voorgeschreven regels.

Op gebied van het binnenlands bestuur groeit de toestand dat ambtenaren uitsluitend worden benoemd vanwege hun partijpolitieke kleur in plaats van hun bekwaamheid. Het veiligheidsprobleem blijft maar slepend. West-Java is onveilig en deze onveiligheid wordt verbreid over midden Java. Celebes en zelfs de stad Makassar zijn onveilig evenals natuurlijk Atjeh. „Het is niet langer meer vol te houden, dat de onrust overblijfselen zijn van de koloniale periode. De huidige opstandelingen zijn lieden voor wie de Indonesische regering niet aan de verwachtingen heeft beantwoord. Het voornaamste wapen tegen deze opstandigen, namelijk het leger, is verlamd door interne intrigues. Beroofd als het leger is van de kundige leiding der Nederlandse militaire missie — een toegeven van nationalistische sentimenten verdreef deze missie — moet het thans op eigen lemen benen staan en de resultaten ervan zijn ontmoedigend.

„Corruptie is nu een normaal verschijnsel geworden in het gehele openbare leven van Indonesië, zowel in het publieke leven als in het particuliere zakenleven. De minister ter bestrijding van corruptie heeft tot nu toe niets gedaan. Er zijn, aldus dit blad, maar twee kleine lichtpuntjes: ten eerste is het land langzaamaan selfsupporting aan het worden op het gebied van rijstvoorziening en verder is het onderwijsprogram, ofschoon verre van volmaakt, voorgang makend onder kinderen zowel als volwassen analphabeten.

„Zelfs de meest sympathieke waarnemers kan niet anders dan geschokt zijn, wanneer hij het treurige toneel gadeslaat en vergelijkt met de situatie van het moment toen de souvereiniteit werd overgedragen. Wel had Indonesië toen geen geld in kas, maar het had de goodwill van de gehele Westerse wereld in het bijzonder van Amerika, waaraan het in ieder geval meer dan aan enig ander land zijn onafhankelijkheid had te danken. De grote winsten uit de dagen nadat de Koreaanse oorlog uitgebroken was, zijn slecht gebruikt en verkwist. Het blad vervolgt dan met een uiteenzetting over de samenstelling van de huidige kabinet en zegt dat de grote inzinking inderdaad begonnen is met het optreden van deze regering.

In Amerika doodstraf op spionnage

Washington. — De juridische commissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft gisteren een wetsontwerp goedgekeurd, dat de doodstraf stelt op spionnage in vredestijd. Tevens wordt in dit wetsontwerp een nieuwe uitgebreidere definitie gegeven van spionnage.

Fred Labega ontvangt Koninklijke onderscheiding

Willemstad. — Hedenochtend is op het kantoor van de Landsradiodienst aan het Waaigat de heer Fred Labega hartelijk gehuldigd in verband met zijn 40-jarig ambtsjubileum. De plechtigheid kreeg wel een heel bijzondere betekenis, indien men weet dat het Hare Majesteit Koningin Juliana behaagt heeft hem te begiftigen met de Gouden Ere-Medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.

Sluit Uw wagen af

Willemstad. — Op Pietermaai stond een auto geparkeerd, die niet was afgesloten en waarin zich enkele goederen bevonden. Deze zijn prompt gestolen. De eigenaar F.K. deed hiervan aangifte, de recherche heeft de zaak in onderzoek.

MADURODAM INSTALLEERT B EN W

's-Gravenhage. — Gistermiddag is de jaarlijkse Madurodamse plechtigheid voltrokken van de installatie van de nieuwe jeugdgemeenteraad, waarbij ditmaal veel publieke belangstelling bestond, doordat Madurodam zich allengs heeft ontwikkeld tot een in het hele land en ver daarbuiten bekende instelling. Onder de aanwezigen bevonden zich de heer en mevrouw Maduro en een zuster van de heer Maduro, bij wie de scheidende loco burgemeester, Rolf Simon van Leeuwen, en zijn nieuw optredende collega, de 16-jarige Gerard de Pagter, een Indische jongen geboortig op Java, na afloop hun opwachting kwamen maken.

De installatie geschiedde dit keer niet in de Raadszaal van de oude, doch in die van de echte Haagse gemeenteraad door de „echte" wethouder van sociale zaken Van den Oever. De nieuwe Madurodamse burgemeester krijgt als wethouders naast zich: Bram Joustra, Herman Olthof, Hans Touw en Elly Rurup. Deze laatste werd in haar functie, die zij het afgelopen jaar reeds bekleedde, gehandhaafd evenals de gemeentesecretaresse Anneke Scholten.

CPIM-directeur naar de V.S.

Emmastad. — Naar wij vernemen, zal de heer Ir. H. ter Meulen, Directeur van de N.V. C.P.I.M., hedenavond voor een kort bezoek naar de Verenigde Staten vertrekken. De heer Ter Meulen, die vergezeld wordt door zijn echtgenote, reist met de P.A.A.

Wij wensen de heer en mevrouw Ter Meulen een prettige reis en behouden terugkeer op „dusji Corsouw".

Afwachten is de boodschap

PAPIER-CENTRUM

Keuze tussen Curacao en Aruba

Willemstad. — In het gezellige café-restaurant van dr Albert Plesman-luchthaven hebben wij gisteravond een gesprek gehad met de twee papiermagnaten Stephen Gould en Mr Golden. Laatstgenoemde vertrok gisteravond naar Aruba voor het voeren van de laatste besprekingen met autoriteiten en belanghebbenden over het plan een fabriek en een zg. „warehouse", waar een grote stock van allerlei papiersoorten kan worden gehouden, op te richten.

Dat er een dergelijk filiaal van de Stephen Gould Paper komt, staat, volgens de de heer Stephen Gould, vast. Hij kan alleen niet besluiten, wáár deze komt te staan, op Aruba of op Curaçao. Dit hangt geheel af van de voorwaarden, voorzover deze verleend worden door het Eilandsbestuur.

Gisteren hebben de beide directeuren een bezoek gebracht aan Landsminister F. Karner. Zij hebben een onderhoud met de heer Karner gehouden, waarbij ir Percy Henriquez en drs Van Boven tegenwoordig waren om van advies te dienen. De heer Gould hoopt binnen enkele weken bericht te ontvangen van de Eilandsbesturen, met de mogelijke voorwaarden van vestiging van een dochter-onderneming.

Het plan van de heer Gould is om vanuit de Antillen Zuid-Amerika volledig te voorzien van de benodigde papierwaren. Deze papierwaren kunnen zowel papieren zakken, pakpapier en waterproof papier, als twine en gumtape papers zijn. De bedoeling om het materiaal van Amerika naar de Antillen te sturen teneinde het papier te bewerken, zoals snijden en bedrukken. De plannen van de heren Gould en Golden, mits serieur, kunnen vele Antilliaanse arbeidskrachten aan werk helpen. Wij hopen echter dat het met deze papierplannen niet zo vergaat als andere „Papierplannen". Wij wachten nu maar af.

Recht tot het Hart

De beste remedie tegen drinken is naar een dronkaard te kijken, terwijl U zelf nuchter bent.

De Indonesische Ministers Soenarjo en Yamin vertoeven thans in Nederland, waar zij vanzelf sprekend met de pers vaak contact onderhouden. Op de foto midden links Soenarjo en rechts Yamin in gesprek met journalisten.

Optimistisch Churchill-geluid

VOORUITZICHTEN OP VREDE VERBETERD

Washington. — Churchill heeft op een persconferentie als zijn mening uitgesproken, dat de vooruitzichten op wereldvrede waren verbeterd als gevolg van zijn beraadslagingen met Eisenhower te Washington tijdens het afgelopen weekeinde. In antwoord op een vraag zeide de Britse premier, dat de Washingtonse besprekingen zeer vruchtdragend waren geweest. Nimmer, aldus de eerste minister, had hij een „vruchtdragender" en „vriendschappelijker" bezoek aan de Amerikaanse hoofdstad gebracht.

President Eisenhower heeft ook een persconferentie gehad, waarin hij o.m. verklaarde, dat de Verenigde Staten geen partij zullen zijn in enigerlei verdrag, waardoor wie dan ook tot slaaf wordt gemaakt. Hij weigerde echter in te gaan op de vraag, welke houding hij zal innemen, indien Indo-China verdeeld zou worden en een gedeelte ervan onder communistische overheersing zou komen te staan.

De president was namelijk gevraagd het Amerikaanse standpunt uiteen te zetten. Eisenhower antwoordde de vraag niet helemaal te hebben begrepen, maar voegde er aan toe: „Ik zal geen partij zijn in enig verdrag, dat wie dan ook tot slaaf maakt". De president stond de verslaggevers toe hem woordelijk aan te halen.

Vervolgens werd de president gevraagd: „Betekent uw verklaring, dat u op generlei manier zal medewerken tot een bestand in Indo-China, waarbij Vietnam verdeeld wordt?"

„Neen", antwoordde Eisenhower, maar hij had niet gezegd, dat hij met een dergelijke overeenkomst niet zou meegaan zonder een diepgaande studie van de toestand te hebben gemaakt. Maar nogmaals herhaalde hij geen deelgenoot te zullen zijn in een verdrag, dat iemand tot slaaf maakt.

Van het front

Inmiddels is de situatie in Vietnam er niet beter op geworden. De onderdanen van Groot-Britannië en het verdrag, dat iemand tot slaaf maakt. Vietnam hebben tenminste een „voorlopige waarschuwing" gekregen om zich gereed te houden de stad te verlaten, indien de militaire toestand nog meer zou verslechteren. Er bevinden zich 150 onderdanen van Engeland en het gemenebest in de stad.

Overeenstemming in Perzische oliekwestie

De afvaardiging van het Westerse olieconsortium en Perzische afgevaardigden zijn te Teheran in brede trekken tot overeenstemming gekomen over de Perzische olie, aldus is van Perzische zijde vernomen.

De leiding zal waarschijnlijk in handen komen van een speciale maatschappij, die zowel in Perzië als Nederland zal worden ingeschreven. De Perzen dringen er op aan, dat de meerderheid van de raad van commissarissen van deze maatschappij uit Perzen zal bestaan.

De overeenkomst tussen Perzië en de acht oliemaatschappijen zal volkomen in overeenstemming zijn met de wet op de naasting van de Perzische olie, aldus de Perzische oliedeskundige dr. Ali Amini.

Antilliaans studentenleven in Nederland

VII

Tilburg heeft geen onderafdeling van de Vereniging van Antilliaanse Studerenden in Nederland. De studenten aan de R.K. Economische Hogeschool hebben zich van meetaf aan op het standpunt gesteld, dat **alle** Antillianen, dus ook de adspirant-onderwijzers en de H.B.S.-ers, als „gewoon lid" ingeschreven dienden te worden. De Statuten van de Vereniging laten zulks niet toe. Vandaar dat men in Tilburg ertoe is overgegaan een vereniging op te richten, die beoogt alle Antillianen beneden de Moerdijk op te nemen. Maiky Boekhoudt, de voorzitter van O.A.S.A. (Omnia ad societatem Antilliensis), is van mening, dat juist de jongeren, dus de jongens, die nog op de H.B.S. zitten, meer behoefte hebben aan een Antilliaanse sfeer en aan contact met hun landgenoten. De studenten hebben immers een vakdispuut; bovendien kunnen ze elkaar ontmoeten op de vergaderingen van de „landelijke". Mildred Francisca treedt op als secretaresse van O.A.S.A en Vanchi Vinck als penningmeester.

Maiky Boekhoudt heeft heel veel gedaan ter bevordering van het verenigingsleven. Hij betreurt het, dat de tijd hem te kort schiet om zich meer in te spannen voor zijn vereniging, die toch bewezen heeft, zoals dat heet, „in een leemte te voorzien". Maiky is momenteel hard bezig met Sociologie. Het pechvogeltje, dat bij studenten wel eens op bezoek komt, heeft bij hem zijn intrek genomen.... Het laat zich nu wel aanzien, dat Maiky erin is geslaagd hem op de vlucht te jagen! Waar eertijds Evert Newton en later Ben Leito hun ruggen kromden over de economische problemen, heeft Maiky nu zijn zwaard gewet om de Sociologie te lijf te gaan!

In hetzelfde huis — Willem II straat 57 — woont Mildred Francisca, een van de weinige vrouwelijke studenten van Tilburg en tot nu toe de enige Curaçaose, die economie studeert. Hardnekkige geruchten doen echter de ronde, dat zij van plan is van studierichting te veranderen. Vast staat, dat zij binnen afzienbare tijd haar „propjes" denkt te doen. Het spreekt welhaast vanzelf, dat zij aan haar huisgenoot Maiky een grote steun heeft. Wil zij haar hart uitstorten, dan kan zij naar Breda, waar een paar Curacaose verpleegstertjes-in-spé zitten. Als de dienst het toelaat zoeken dezen haar wel eens op en men kan begrijpen, dat Sybil Garry, Atala Blume en Mildred heel wat oude herinneringen kunnen ophalen. Binnenkort zal er in Venlo onder leiding van pater Aegidius Brenninkmeyer O.P. een reunie gehouden worden, uitsluitend voor de Antilliaanse meisjes. Het zal Pater Brenninkmeyer wel gaan duizelen als de dames Papiamento beginnen te ratelen!

Sybil Garry steekt het niet onder stoelen of banken, dat zij het in het St. Ignatiusziekenhuis best naar haar zin heeft. Zij zit ook vol van haar vacantieplannen. „Wij gaan naar Italië", zegt zij met glinsterende ogen, „dan nog een jaar of anderhalf flink aanpakken en dan.... ayó Hulanda!!" Ze kijkt Mildred schalks aan, die bezig is thee in te schenken en veelbetekenend zucht....

Vanchi Vinck heeft ook vacantieplannen; hij vindt het nodig eens een Antilliaans bad te nemen, een „co'i famia" te eten en de geur van de Isla in te ademen. Doorgaans „welingelichte bronnen" verzekeren, dat Donny Scoop dezelfde plannen koestert na zijn eindexamen H.B.S. Donny heeft het keurig gedaan in Tilburg en kan een lichtend voorbeeld zijn voor Eric „Gutchi" Sprock, die op dezelfde H.B.S. zit en vastberaden is alles op alles te zetten om dit jaar verhoogd te worden. Men moet niet uit het oog verliezen, dat in Nederland Duits tot de verplichte vakken behoort; een leerling, die dus van een Antilliaanse H.B.S. naar Nederland komt, moet veelal in dit vak bijgewerkt worden.

Gutchi is een jongere broer van Harold „Oy" Sprock, die reeds zover is gevorderd, dat hij vóór het einde van dit jaar zijn doctoraal-examen hoopt af te leggen. Naar verluidt, lijdt Carlos „Cayochi" Römer de laatste tijd een kluizenaarsbestaan, omdat hij binnen afzienbare tijd, waarschijnlijk voor de aanvang van het nieuwe collegejaar, zijn docotoraal en.... zijn trouwacte wil halen. Dit laatste zal wel moeten wachten, totdat hij naar patria is teruggekeerd, omdat hij, zoals bekend, verloofd is met mej. Nory Chundro van de Voogdijraad.

Twee andere studenten zijn in een Hollands huwelijksbootje gestapt: Hubert Dennert, die zich in Amsterdam gevestigd heeft en Henk Stomp, die spoedig naar Curaçao zal afreizen. Henk is inmiddels geslaagd voor Gemeente-administratie en zal dus waarschijnlijk een plaats kunnen krijgen bij het Eilandgebied Curaçao, waar hij met zijn kennis en de practijk, die hij in Voorschoten heeft opgedaan, goede diensten kan bewijzen.

Jules de Palm

Marionetten van de Vermeires

PASSAAT SPEELT POPPEN LELIJKE PARTEN

Willemstad. — De poppenkunstenaars Don en Ly Vermeire waren niet te beni' den, toen zij zich gisteravond in de patio van het J.P.F.-gebouw voor de taa z. gen gesteld, een verwaaid publiek bezig te houden met hun marionetten, van een podium, waar de passaat worstelde met een hele lappenwinkel.

Een pop is een pop, en bestaat uit drie personen: popzelf, zijn schepper en h. publiek. Deze drie dienen een eenheid te vormen, wil het spel niet uiteenvalle: En die eenheid kòn gisteravond niet bereikt worden. Het geheel viel uitee: tien nag de marionetten, men hoorde de Vermeire's en men voelde zich temidde van een teleurgesteld en critisch publiek. En daarom was het een kwade avon voor de Vermeire's in het bijzonder en voor het poppenspel in het algemeen.

Teleurstellende avond

Laten we hier heel duidelijk voorop stellen: noch de marionetten, noch de poppenspelers, noch het publiek kan men het mislukken van deze avond in de schoenen schuiven. Men zou de wind de schuld kunnen geven of de ... deze gelegenheid te geweldige ruimte, waarin wij verloren gingen en ... elke intimiteit en beslotenheid ... Poppenspel vraagt om intieme rust en een beslotenheid, welke het contact tussen de 'poppelijke' personae als vanzelf tot stand brengt. Dit is een natuurlijke eis. En zowel deze beknopte ruimte als eis, als de wind als hinderlijke factor, waren omstandigheden waarmede men rekening had dienen te houden. Jammer, heel jammer! Het theater van de Vermeire's staat in den Haag en ver daarbuiten bekend als tot in de puntjes verzorgd. En voorzover wij dit ten koste van veel nekken rekken en vanaf een te grote afstand konden bekijken, waren de marionetten geslaagde figuren geworden, zonder de menselijke houterigheid, waren de decors, zoals men ze kan wensen, van een artistieke zwier en soberheid. De guitarmuziek van Koos Tigges bracht een heel uitzonderlijke middeleeuwse sprookjessfeer. Simpel en sprookjesachtig waren ook de teksten van Annie Schmidt en naar wij vermoeden Nico Wijnen.

In het theater waren dan ook alle voorwaarden vervult. De gracieuse en soms verfijnde bewegingen en gebaren, de kostelijke scènes als het menuet van de twee koninklijke echtparen (in: De baard van Koning Dagobert), de slangenbezweerder en de tapdanser (in: Capricio) waren op zichzelf beschouwd kostelijk. Maar dit alles kwam door de reeds genoemde omstandigheden niet als eenheid, maar in verwaaide flarden tot het publiek, dat hierdoor niet tot de nodige fantasie kon worden opgewekt: het kon zich nergens met de marionetten vereenzelvigen en viel dan ook als onnisbaar persoon uit. Men zag slechts een toeschouwend publiek inplaats van een deelnemend publiek.

De wind was er ook oorzaak van, dat een der voorgenomen programmapunten niet werd uitgevoerd. Hierdoor werd de avond echter niet bekort: tegenover een totale voorstelling van hoogstens drie kwartier kreeg men een uur pauze te verorberen. Het spijt ons meer, dan wij zeggen kunnen, dat zovele onaangenaamheden geconstateerd moesten worden. Maar wij kunnen niet juichen, waar de organisatie zovele gebreken vertoont. Dit spijt ons in de eerste plaats voor het echtpaar Vermeire, voor wie deze avond een verschrikkelijke teleurstelling geweest moet zijn. Wij menen t mogen veronderstellen, dat het Be stuur van de Stichting Cultureel Con trum Curaçao, die de organisatie ... handen had, geen moeite zal nalate alsnog en te elfder ure uit te zie naar een geschikte ruimte zonder pas ... Dit is een eis tegenover het pop pentheater en tegenover het publiek ... wij aanraden de avond van giste ... te vergeten en dàn nog eens t gaan, wanneer de C.C.C. erin geslaagd zal zijn ook de voorwaarden te vervullen welke het optreden van di marionetten-theater tot een succes zal maken. Het marionetten-theater is di zeker waard en valt zonder dit als evenement in duigen.

A.V.

Weis Afo klaagt

WAAROM HALF WERK?

Weis Afó. — Zoals onze lezers zich wel zullen herinneren, hebben wij meermalen in dit blad de aandacht van D.O.W. gevraagd voor de deplorabele toestand van de wegen in de buurt van de Gouverneur Lauffer school te Weis Afó. Het doet ons genoegen nu van vele bewoners te vernemen, dat onze artikelen geholpen hebben; althans in zoverre, dat kort geleden Openbare Werken gereed is gekomen met het asphalteren van de wegen ten Noorden, Oosten en Zuiden van de school, oftewel de Menegeweg, de Cabimasweg en de Tia Juanaweg. Doch het is jammer — en vele bewoners betreuren het —, dat Openbare Werken niet hebben doorgezet.

Er is aan de Lagunillasweg, ten Westen van de school niets, maar dan ook niets, gedaan! Deze weg, die overigens niet ... was dan de andere drie, verkeert nog steeds in dezelfde deplorabele en verwaarloosde toestand als jaren tevoren.

Toen enige maanden geleden D.O.W. een aanvang maakten met het asphalteren van bovengenoemde wegen, werd reeds gefluisterd, dat men misschien niets aan de plm. 100 meter lange Lagunillasweg zou doen. De bewoners van huizen aan die weg hebben toen daarop een verzoekschrift opgesteld en verzonden aan het Bestuurscollege met het verzoek deze weg desnoods alleen maar te repareren. Onlangs kwam het antwoord van het B.C. binnen: „De op de begroting gevoteerde credieten waren niet voldoende....“ en het lag in de bedoeling gelden op te brengen op de begroting 1955.

Vele bewoners vragen zich nu af, of het B.C. wel op de hoogte is van de toestand op Weis Afó. In de eerste plaats werd niet gevraagd om verbetering van wegen, maar het reeds jaren geleden gedane verzoek voor verbetering van één weg, hebben de gezamenlijke bewoners herhaald. Ten tweede, het programma voor aanleg en verbetering van wegen op Weis Afó getuigt van slechte „planning“. De bedoeling was om deze belangrijke toegangswegen naar de Laufferstraat te asphalteren. Nu men met een groot gedeelte van deze werkzaamheden is klaar gekomen, komt men tot de ontdekking, dat er niet genoeg geld op de begroting is om de paar resterende tientallen meters weg te repareren....

Indien er voor het repareren van die weg op de begroting geen geld meer is, dan zouden wij het B.C. dringend willen verzoeken een klein bedragje van de begroting van de Reinigingsdienst te willen uitgeven om tenminste de grote vuilnishoop op de oude put midden op deze weg op te ruimen.

„Amigoe“ bericht is juist

W'stad. — De „Beurs“ deelde gisteren zijn lezers mede, dat onder de leden van de Radio Advies Raad een minderheidsnota circuleert, bedoeld als een protest tegen de afwijzende houding, welke een meerderheid in de Radio Adviesraad heeft aangenomen terzake de Arubaanse aanvrage van Alb. Arends.

Wij tekenen hierbij aan, dat deze berichtgeving merkwaardig aandoet, nademaal „de Beurs“ tot nu toe steeds heeft volgehouden, dat terzake het verzoek van de heer Arends voornoemd, de materie is aangehouden.

Een dergelijke protest heeft dan alleen maar zin, indien de Radio Advies Raad heeft duidelijk heeft uitgesproken in het advies, dat thans aan de Landsminister is uitgebracht.

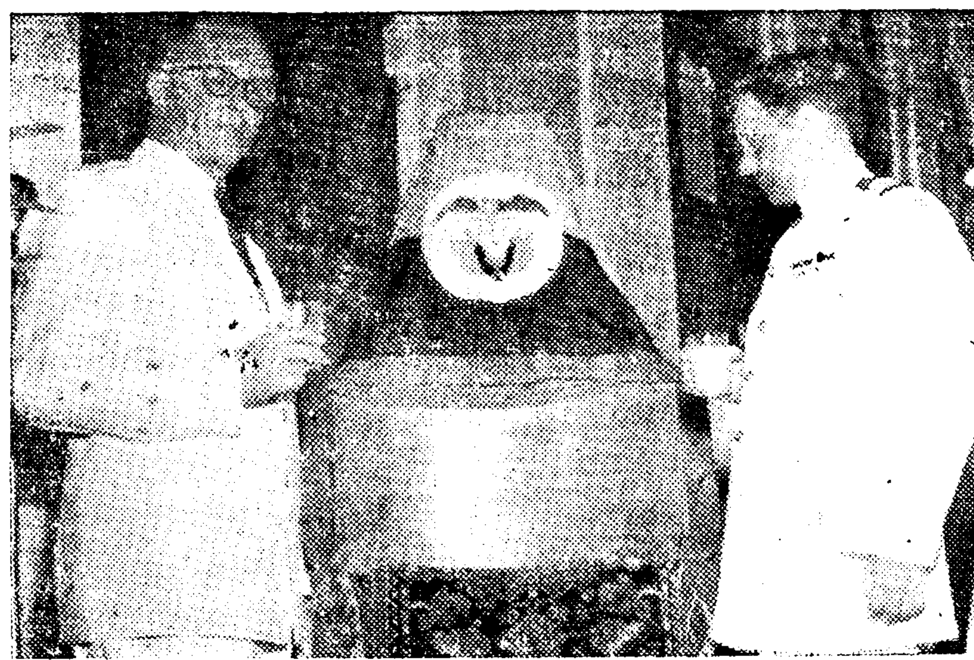
Anders geformuleerd, de „Amigoe“ berichtgeving inzake de radio-aanvrage Arends was juist, de Radio Advies Raad heeft inderdaad de Landsminister van Verkeer negatief geadviseerd inzake bedoelde aanvrage.

Al te voorbarig

Willemstad. — Wij vernemen dat het schorsingsbesluit Yrausquin, waarover wij Dinsdag schreven n.a.v. een door de voorzitter der RR belegde (gebruikelijke) persconferentie in studie is genomen en dat de RR zich over deze materie nog niet definitief heeft uitgesproken. En dit in tegenstelling met de berichtgeving van „Today“, die gisteren wist te melden, dat het schorsingsbesluit van Yrausquin door de RR op de agenda geplaatst zou zijn ter definitieve afhandeling. Van de RR vernemen wij n.l. dat hetgeen wij uit de persconferentie optekende juist was. Het schorsingsbesluit van Yrausquin komt voorlopig nog niet in behandeling. Op zijn minst dient men de komst van de Landsministers, die momenteel in Peru verblijf houden, af te wachten.

STATUUT BIJ LANDSREGERING

Willemstad. — Wij vernemen, dat gisteren het Statuut de Landsregering bereikt heeft. Een historisch moment derhalve, want nu kan het overleg in de Staten binnen niet al te lange tijd tegemoet gezien worden. Gelijk wij reeds melden, betekent de indiening van het Statuut bij de Raad van Advies slechts een formaliteit. Nadat het Statuut de Raad van Advies heeft gepasseerd, zal dit zo Statenvoorzitter Ch. E. W. Voges ons bereids mededelde, zo spoedig mogelijk in behandeling worden gebracht, nadat overleg is gepleegd met de in de Staten vertegenwoordigde fracties.

De Gouverneur en de commandant van het Colombiaanse fregat „Almirante Brion“ voor de gedenkplaat, die de Landsregering gisteren heeft aangeboden tijdens een druk bezochte avondreceptie ten Gouvernementshuize.

Sympathieke kranslegging

COLOMBIANEN NEMEN GEDENKPLAAT IN ONTVANGST

Willemstad. — Gistermiddag hebben de beide commandanten van de Colombiaanse oorlogsschepen een krans gelegd aan de voet van het standbeeld van Pedro Luis Brion op het Brionplein. De kransen zijn omhangen met de nationale Colombiaanse kleur. Officieren en manschappen stelden zich op rond het standbeeld, de muziekband van de Colombianen speelden enige wijsjes.

BANDEN VAN VRIENDSCHAP VERSTEVIGD

Na de kranslegging door de Kap. Luit. ter Zee Jorge H. Baerxio, commandant van de A.R.C. „Almirante Padilla“, en de Luit. ter zee le Klasse Carlos Prieto S., commandant van de A.R.C. „Almirante Brion“, tezamen met Juan de Dios Amador, Consul Generaal van Colombia, speelde het muziekkorps de volksliederen van Nederland, Colombia en Curaçao. Dr. Coco Arends vertegenwoordigde bij deze plechtigheid de Regeringsraad, het Bestuurscollege was vertegenwoordigd door de Gezaghebber M.P. Gorsira en Ged. J. Jonkhout. Evenzeens was de P.G. mr. J.A.J. Ellis aanwezig, alsmede kolonel Kass en vele andere prominente figuren uit onze samenleving, leden van het Corps Consulair enz.

Hierna ging het gezelschap naar het Simon Bolivar standbeeld, waar dezelfde plechtigheid zich herhaalde. Na afloop gaf de Sociedad Bolivariana een receptie in de Sociedad, waarbij de heer Ruben Yrausquin in een toespraak de Colombiaanse fregatten en hun officieren en manschappen hartelijk verwelkomde. Daarna werd een heildronk uitgebracht.

Receptie

Tijdens de receptie, gisteravond in het Gouvernementshuis gehouden ter gelegenheid van het bezoek van de beide Colombiaanse oorlogsschepen, bood Z. Exc. de Gouverneur na enkele in het Spaans gesproken woorden aan de Commandant van beide oorlogsschepen, Kapitein-Luitenant ter Zee Hernando Beron de Victoria een koperen gedenkplaat, aan.

Deze plaat bevat de volgende inscriptie: „Almirante Brion, Capitan de la Guardia Nacional Curazoleña, Almirante de la Flota de Gran Colombia, nació el 6 de Julio de 1782 en Curazao donde falleció el 27 de Septiembre de 1821“.

De commandant van de beide schepen, tevens commandant van de Colombiaanse academie der Marine, dankte met goed gekozen woorden voor deze gedenkplaat. De plaat krijgt in de lounge-room van de officieren a/b van de „Almirante Brion“ zijn plaats.

De plechtige ontvangst door de Landsregering aangeboden bij gelegenheid van het bezoek van de beide Colombiaanse fregatten had een druk en geanimeerd verloop. Onder de aanwezigen merkten wij tal van prominente figuren op uit de rechterlijke macht, handel en regeringskringen, terwijl ook talrijke leden van het Corps Consulaire acte de présence gaven. Het was een gezellige party, waarbij de banden tussen Curaçao en onze Colombiaanse vrienden nog eens werden verstevigd.

Colombiaanse sfeer in Chobolobo

Willemstad. — Op Chobolobo was het gisteren een gezelligheid, geheel in het kader passend van het bezoek van de Colombiaanse schepen. Een aantal cadetten waren gekomen gisteravond om daar enige tijd gezellig te verpozen. En geheel toevallig speelde gisteravond een bandje, dat een zogenaamde proefavond hield. Het bandje heeft gisteravond zijn best gedaan en moesten menigmaal een hartelijk applaus in ontvangst nemen van de aanwezige Colombianen.

A. & J. C. Henriquez openen nieuw pand

Toeristisch aanzien zeer verbeterd

Willemstad. — Onder grote belangstelling heeft gisteren de heer A. Henriquez zijn zaak in de Breedestraat (Punda) in gebruik genomen. Uiteraard liep de belangstelling steeds toe, want het geflonker en geschitter van het prachtige porceleinwerk, dat in de showcases stond uitgestald, trok iedere voorbijganger. De fa A. & J. C. Henriquez, die voorheen in het perceel Heerenstraat huisde, bestaat reeds 38 jaar en heeft zich in die tijd een sublieme reputatie verworven.

Op bovenstaande foto zien wij een van de mooie hoekjes van de nieuwe zaak van A. & J. C. Henriquez, die gisteren voor het publiek onder grote belangstelling is geopend. Het geheel is een luxe geheel geworden.

De oudste broer, A. Henriquez, startte met een zaakje in de Keukenstraat, evenals zijn broer J.C., die ook alleen begon. In 1915 besloten de gebroeders Henriquez om samen te gaan en het ging 38 jaar goed. Het gaat trouwens nu nog goed, want anders zouden de gebroeders zo'n prachtige zaak in de Heerenstraat niet hebben kunnen openen. Want ongetwijfeld, daar is iedereen het roerend over eens, het is een juweel van een winkel.

De heer A. Henriquez vertelde ons, dat zijn firma de meest belangrijkste porceleinfabrieken van Europa op Curaçao vertegenwoordigt. Het zijn er velen, om een greep te doen uit deze naamhebbende fabrieken; van Engeland ontvangt de fa. Henriquez o.a. porcelein van de Royal Doulton, van Wedgewood, van Mintons en Crown Derby, Nederland is vertegenwoordigd met het porcelein en aardewerk van de bekende Delftse aardewerkfabriek „De Porceleinen Fles“, „Royal Copenhagen“ vertegenwoordigt Denemarken en „Limouge“ is van Frankrijk. Een fraaie vertegenwoordiging.

De heer A. Henriquez is reeds 53 jaar zakenman, waarvan wij maar liefst 35 jaar in de „porcelein“ zit. En in die tijd heeft hij en zijn broer zich een goede naam, ook in het buitenland, verworven. De nieuwe zaak schittert, zeiden wij al. Het is een pracht winkel. Op zeer juist gekozen plaatsen heeft men schijnwerpers hangen met zacht licht, die genoeg verlichting aan het aardewerk geven om te doen uitkomen. Zes show-cases binnen, met keurige tafeltjes langs de kant, geven een machtige indruk van hetgeen men kan doen met een betrekkelijk bewerkte ruimte. Buiten heeft men ook show cases, waarin prachtige aardewerken prijken. In deze winkel is het beslist prettig kopen. Wij hoorden een opmerking van een bekend stadgenoot: „In deze zaak geef je met plezier je centen uit“, wat wij ten volle konden beamen. De heer Henriquez wees ons nog op het in aanbouw zijnd perceel, tegenover de nieuwe zaak.

Het is het machtige gebouw van de fa. Spritzer & Fuhrmann. Daar wordt het managment van onze fa. gevestigd, aldus de heer Henriquez.

Onze binnenstad heeft er weer een prachtig pand bijgekregen. Het voorbeeld van zakenlieden, die een betrekkelijk onopvallende winkel tot een van de modernste zaken weet te transformeren, dus aantrekkelijk voor toeristen, vraagt om navolging. De binnenstad fleurt op, het doet de mensen in een van de modernste steden van Amerika wanen. En wanneer toeristen willen kopen, laten zij dit dan op Curaçao doen. De heer Henriquez en zijn broer hebben getoond niet bang te zijn na zovele jaren van zakendoen. Onze stad is er weer op vooruit gegaan, gaat er ongetwijfeld nog meer op vooruit, wanneer de laatste hand gelegd is aan het vier-verdiepingen-hoge-gebouw van de Fa. Spritzer.

EMANCIPATIE FEEST

Vandaag is het 91 jaren geleden, dat de slavernij in Suriname door Koning Willem III werd afgeschaft. Bij de afkondiging van de proclamatie herkregen 33.000 mensen de vrijheid, zij werden bevrijd van het slavenjuk. Duizenden lieten door het onmenselijk lijden het leven. Op deze dag gaan de gedachten dan ook uit naar de grote strijders onder de Marrons, die in de strijd blieven voor vrijheid ten behoeve van hun mede mensen. Een der strijders was Bonni, die eigenlijk nooit het slavenjuk heeft gedragen. Hij werd geboren in de duistere wildernis te midden der Marrons, en omdat hij zoveel had meegemaakt, ontvlamde in hem het vuur om ten strijde te trekken tegen de slavendrijvers. Bonni was een neger met een riddelijk gevoel, hij stierf voor zijn idealen door het zwaard van Friderici. Zijn idealen werden verwezenlijkt, want op 1 Juli 1863 kondigden 21 kanonschoten uit de vuurmonden van het Fort Zeelandia, de zwarte bevolking van Suriname aan, dat zij bevrijd was van het slavenjuk, dat zij van haar geboorte af had moeten torsen.

Om deze dag niet ongemerkt te laten voorbijgaan is hedenavond een gezelschap van de vereniging „We Eegie Sanie“ onder leiding van de heer J. Felter, voor radio Hoyer in de weer om met enkele typisch Surinaamse deuntjes met muzikale begeleiding van de Kawinaband „We Eegie Sanie“ (ons eigen goed) en enkele declamatie nummers, waaronder „geboorte leven en dood van de grote strijder Bonni“ aan de emancipatie meer luister bij te zetten. De heer H. L. Fraam zal een korte toespraak houden. Ook de heer J. Felter zal een herdenkingstoespraak houden. Deze Emansipatie herdenking wordt ingeluid met het Surinaamse Volkslied in de Surinaamse taal (Sranan kondre dierie kondre). Het programma vangt, zoals we gisteren reeds melden, om 20.30 uur aan. Wij twijfelen er niet aan, of alle Surinamers luisteren hedenavond naar „We Eegie Sanie“.

40 uren gebed op Wishi

W'stad. — Hedenavond om 7 uur begint in de Parochiekerk van Wishi het jaarlijks Veertig uren gebed, dat tot Zondagavond a.s. zal duren.

De Pastoor verwacht een talrijke en geestdriftige deelname aan de aanbidding en de verschillende kerkelijke plechtigheden.

Het weer

Max. temp. 30.8 C. (87.4 F.); Min temp. 25.9 C. (78.6 F.); Gem. 28.1 C (82.6 F.) Max. wind 24, Min. wind 16 Gem. 14 knopen. Vochtigheid 72% Neerslag sporen. Helder 5, Licht bew 2, Bewolkt 17 uren.

Rusland heeft problemen

Zeven weken in de Sovjet-Unie (III)

Gesprekken onder vier ogen met Sovjet-burgers vrijwel uitgesloten

Daags na mijn aankomst in Moskou heb ik een feest van de Luchtmacht bijgewoond. Ik heb kunnen zien, hoe de Westelijke waarnemers zich veel moeite moesten getroosten om te trachten zo goed mogelijk de „ondoorgrondelijke" mysteries van het Kremlin te doorzien. Met kijkers bestudeerden zij aandachtig de aankomst der officiële personen. „Ja, Malenkov stapt het eerst uit de auto.... Daarna komt Molotov." Later constateerden zij met grote bezorgdheid, dat de troepen niet onder commando stonden van de zoon van Stalin, maar van generaal Roubinin. Zij spraken onder elkaar over het feit, dat in het programma niet meer stond gedrukt „Leve Stalin" en zochten een verklaring voor het feit, dat de vliegtuigen niet meer „Leve Stalin" schreven in de lucht, maar „Leve Sovjet-Rusland". Waarom is Beria in ongenade gevallen? Op deze vraag heb ik in Moskou wel honderd verschillende antwoorden gekregen. Men verdiept zich naarstig in de redevoeringen, die de oud-minister van Binnenlandse Zaken ooit gehouden heeft en men speurt naar woorden, naar belangrijke zinnen, die zijn ongenade zouden kunnen verklaren. Aandachtige, verstandige waarnemers hebben mij verzekerd, dat Beria de extreem-rechtse vleugel van de partij vertegenwoordigde. Anderen — even aandachtig en even verstandig — hebben mij verzekerd, dat Beria tot de uiterst linksen behoorde. Er bestaan in de Sovjet-Unie niet zo maar geheimpjes, neen, het zijn allemaal echte militaire, onnaspeurbare geheimen.

Midden in het landschap: een portret van Lenin.

„Steeds meer waakzaamheid"

Een grote reis

Dit begrip militair geheim is overigens verbazend rekbaar. Aangezien ik er niet helemaal zeker van was de weg terug te kunnen vinden in de stad Leningrad, die ik sinds twintig jaar niet meer had gezien, probeerde ik volkomen te goeder trouw een plattegrond te kopen. Maar er was geen plattegrond van Leningrad. En ook in Moskou kan de buitenlander zich geen plattegrond aanschaffen. Dat zijn militaire geheimen. Hoeveel inwoners hebben Leningrad en Moskou? Ik weet het niet, tenminste, men heeft het mij nooit willen zeggen. Dat is een militair geheim.

De meest elementaire inlichtingen, waar wij niet aan zouden denken om ze te verzwijgen, worden in de Sovjet-Unie niet meegedeeld. Deze hardnekkigheid in de geheimhouding geeft aan de gesprekken soms een verrassende wending. Ik laat hier een stukje volgen uit een gesprek, dat ik had met een fabrieksdirecteur.

— Hoeveel arbeiders heeft u hier?

— Tienduizenden.

— Hoeveel tienduizenden?

— Dat mag ik u niet zeggen.

— Hoeveel auto's maakt u hier per dag?

— Wij produceren er iedere vijf minuten één.

— Ja, maar met hoeveel ploegen werkt u?

— Met één, twee of drie.

— Wat is het gemiddelde salaris, dat u uw arbeiders betaalt?

— Van 8.000 tot 20.000 Roebel.

— Mag ik dus aannemen, dat een salaris van 8.000 Roebel een minimum-salaris is?

— Nee, een salaris van 8.000 Roebel is al een gemiddeld salaris.

Niet alle gesprekken, die ik heb gehad met Sovjet-burgers, waren even vergeefs. Ik haast me te verklaren, dat ik vaak nagenoeg nauwkeurige antwoorden heb gekregen. Ik heb wel de gelegenheid gehad om door het stellen van listige vragen een groot aantal wetenswaardigheden, commentaren, analyses en verificaties te weten te komen. Een van mijn reisgezellen, die al tien jaar in Rusland woont, was buitengewoon verrast, toen op een dag een Engels-sprekende student me wilde vertellen, hoeveel Roebel hij besteedde aan voeding en kleding. Mijn vriend had jaren lang geprobeerd om een dergelijke informatie los te krijgen, die ons nu zo maar in de schoot werd geworpen.

De propaganda-manie

Wat mensen en dingen nog moeilijker te benaderen maakt, is de propaganda. Sovjet-burgers voelen voortdurend behoefte om de werkelijkheid te verbloemen. Het lijkt wel of zij een ongunstig oordeel vrezen en of ze voortdurend moeite doen om een schijn op te houden.

Zo fronste de gids in het Hermitage-museum, tegen wie ik had opgemerkt, dat ik zo weinig fietsen had gezien in de stad, zijn voorhoofd. Hij zweeg lange tijd en zei me tenslotte: „Er zijn veel fietsen hier, kijk maar, Laten we ze maar eens tellen." Dat hebben we gedaan, toen we naar huis teruggingen. Wij kwamen tot vijf, hetgeen natuurlijk weinig is. De gids was zichtbaar bedroefd. De volgende dag kwam ik weer in het museum. Ik dacht al lang niet meer aan het „incident" van de vorige dag en ik had geen enkele theorie opgebouwd over het leven in de Sovjet-Unie, op grond van mijn — overigens betrekkelijke — constatering van het aantal fietsen. Maar de gids had het niet vergeten. Triomfantelijk kwam hij op me af. Het was duidelijk, dat hij een verklaring had: „De plaatselijke Sovjet heeft het verkeer per fiets in de stad verboden. Er waren er veel te veel. Er is sprake van honderden ongelukken per dag." Voor zover dat nodig was, constateerde ik weldra, dat de verklaring van mijn gids fantasie was. De volgende dag zag ik tal van fietsers in een ander stadsdeel en ik kan moeilijk aannemen, dat zij zo verknocht waren aan deze tak van sport, dat zij daarvoor de nieuwe bepalingen van de plaatselijke Sovjet zouden overtreden!

De inwoners van Leningrad en Moskou zijn overigens niet de enigen, die bezwijken voor de eisen van de propaganda. In de provincie heb ik met een fabrieksdirectrice eens de volgende woorden gewisseld:

— Wat verdienen uw arbeidsters hier gemiddeld?

— Zij verdienen allemaal 2000 Roebel per maand.

Aangezien ik al heel wat fabrieken bezocht had en tientallen vragen had gesteld over de lonen, wist ik, dat het gemiddelde loon ongeveer 800 Roebel bedroeg. Ik was dus wel een beetje verwonderd. Maar de directrice liet zich niet van haar stuk brengen: „De arbeidsters hier zijn allemaal Stakhanovisten. Bovendien zijn ze allemaal al jaren hier in deze fabriek werkzaam. Deze beide omstandigheden verklaren hun hoge lonen."

— Hoeveel dagen vacantie krijgen de arbeidsters hier?

— Zij hebben allemaal een maand vacantie.

— Dat is wel merkwaardig, want ik weet toevallig, dat de fabrieksarbeider in Rusland een vacantie heeft van twaalf dagen en dat alleen zij, die meer dan vijf jaar in dezelfde onderneming werkzaam zijn, nog een extra-vacantie van drie dagen krijgen.

— Ik zeg u nogmaals, dat de arbeidsters in deze fabriek allen Stakhanovisten zijn en dat zij hier allemaal al tal van jaren werken. Dat is de reden waarom zij zulke lange vacanties krijgen....

Enige ogenblikken later, tijdens een bezoek aan de kinderbewaarplaats, die aan de fabriek verbonden is, zegt dezelfde directrice, die waarschijnlijk erg kort van memorie is: „We hebben te weinig wiegen hier. We zouden er meer moeten hebben. De arbeidsters in onze fabriek zijn allemaal nog zo jong."

Deze propaganda-manie is niet ergerlijk of bedroevend, want zij is gemakkelijk te verklaren. Wat echter wel onuitstaanbaar en meelijwekkend is, is de geest van „waakzaamheid" in de Sovjet-Unie. De reiziger kan niet in contact treden met de bevolking. Duidelijker nog: het is de Sovjet-burger verboden met de reiziger in contact te treden of een gesprek met hem te beginnen.

De Sovjetburgers hebben de gewoonte aangenomen om iedere persoonlijke omgang onmogelijk te maken. Zelfs buiten de Sovjet-Unie is het moeilijk enige woorden te wisselen met Russische onderdanen. De man met wie men spreekt in Rusland is nooit alleen. Het heeft er werkelijk alle schijn van, dat de ene er is om de andere te bewaken en dat de andere er is om de daden en woorden van de eerste te controleren. Diplomaten die al lang in Moskou wonen hebben me verteld, dat zelfs wanneer men maarschalk Stalin ontmoette, het onderhoud altijd plaats vond in aanwezigheid van een derde, al was het maar van een tolk.

Ik zou me schuldig maken aan een zonde van verzuim, wanneer ik niet zou vertellen dat ik in Rusland verschillende gesprekken heb gehad onder vier ogen (of liever onder zes ogen omdat ik altijd vergezeld was van een vriend die het Russisch beheerste). Met de een of andere fabrieksdirecteur die me de structuur van zijn bedrijf uiteenzette of met deze of gene rector van een universiteit die me vertelde over de programma's en de methodes van zijn college. Toch mag ik niet verhelen dat dergelijke ontmoetingen uitzonderingen waren en dat het me onmogelijk nog eens zou gelukken.

Geen contact met vreemdelingen

Deze gewilde en georganiseerde „eenzaamheid" is uiterst onaangenaam. Ik heb vaak gevoeld dat verschillende mensen met me wensten te praten, maar iedere keer weer opnieuw werd het hun onmogelijk gemaakt. Op een avond zaten mijn vriend en ik tijdens een oponthoud met een aantal Russen te praten Het waren ontwikkelde mensen. Zij waren op de hoogte van de Franse litteratuur. Wij spraken over Victor Hugo, over Balzac en de Maupassant wier werken goed bekend waren bij die professoren, die studenten en die officieren van het Rode Leger.

De volgende ochtend kwam een student met wie we de vorige avond hadden zitten praten, tijdens de lunch naar me toe en vroeg of hij een foto van me mocht maken. Zijn gedrag verwonderde me. Maar ik was nog meer verbaasd toen de jongeman me bij de deur van het restaurant vroeg met die paar Engelse woorden die hij kende: „Neem me niet kwalijk, maar ik zou graag een herinnering willen bewaren aan die onvergetelijke avond. Voor het eerst van mijn leven heb ik gisteren met een buitenlander gesproken."

In de loop van de middag liep diezelfde student met een van zijn vrienden een paar keer langs me heen en liet op die manier blijken, dat hij graag een nieuw gesprek zou aanknopen. Ik ging er op in en wij wisselden een paar woorden. Het duurde maar een paar minuten, toen werd hij geroepen door een officier van het Rode Leger. Enige ogenblikken later fluisterde hij zijn metgezel iets toe. Ik volgde de beide studenten met mijn blik.... zij verdwenen.

Ik zou nog meer van die nare geschiedenissen kunnen vertellen. Heel bijzonder herinner ik me die oude professor, die me een paar duidelijke tekenen van verstandhouding gaf, terwijl ik met de rector van zijn universiteit stond te praten. Toen ik afscheid nam van het corps van hoogleraren voelde ik, hoe één hand de mijne steviger drukte dan de andere. Ik keek en zag de oude man zachtjes schreien.

Dergelijke gebeurtenissen hebben me doen betreuren, dat ik het Russisch niet machtig ben. Natuurlijk hebben mijn vrienden mij als tolk onschatbare diensten bewezen, maar die voortdurende vertalingen worden op de duur vervelend. Bij gebrek aan directe informaties zou het zo gemakkelijk zijn geweest om de taal van het land te kennen, teneinde te kunnen luisteren naar wat de mensen zeiden, die rond me heen stonden te praten, of zelf een gesprek te voeren, om misschien door de nuance in de uitdrukking der gedachten iets te kunnen begrijpen van de ziel van de man met wie ik sprak.

door
RAYMOND SCHEYVEN
Voorzitter van de Economische en Sociale Raad van de V.N.
Landelijk penningmeester van de Belgische Christelijke Volkspartij

Voortdurend heb ik alles gedaan wat in mijn vermogen lag om mijn isolement te verbreken. Ik heb altijd met de grootste vrijmoedigheid gesproken en verschillende malen heb ik verklaard, dat ik het als een gebrek aan gevoel van eigenwaarde beschouwde dat zij mij niet anders aanspraken dan in aanwezigheid van een andere Sovjet-burger. Ik heb hun gezegd, dat wij in het Westen een dergelijke vernedering nooit zouden accepteren.

Al degenen tegen wie ik in deze geest gesproken heb, hebben mij verklaard dat dit wantrouwen tot op zekere hoogte traditioneel is, dat het reeds onder het regiem van de Tsaren bestond. Ze zeiden: „Denkt u zich onze toestand eens in. Wij hebben de oorlog 1914-1918 meegemaakt, daarna de revolutie, vervolgens de tegen ons gerichte interventie-oorlog. Toen kwam München, daarna de tweede wereldoorlog.... en nu weer de koude oorlog. Wij hebben het gevoel dat de kapitalistische landen ons willen aanvallen. Voor ons bent u de vertegenwoordiger van de mogendheden van het Atlantisch Pact en straks van de EDG. U moet ons wantrouwen begrijpen". Tijdens het 19e congres van de communistische partij riep Malenkov het Russische volk in de volgende termen op tot waakzaamheid: „Onder de arbeiders der partij en de leiders der openbare, economische en andere instellingen, valt een verslapping van de waakzaamheid waar te nemen...... De kapitalistische dreiging bestaat nog altijd en de vijanden van de Sovjet-staat trachten nog altijd ons te overstromen met hun agenten ten einde met smerige bedoelingen de grondvesten van de Sovjet-maatschappij te ondergraven."

Deze oproep heeft weerklank gevonden. Ik zie nog voor mij de oevers van de Don en van de Wolga, waarop in bloemen reusachtige letters waren aangebracht die 't parool vormden: „Steeds meer waakzaamheid".

RUSSISCH ATOOMGESCHUT IN OOST DUITSLAND

Volgens het partijloze Westduitse blad „Frankfurter Neue Presse" zou onlangs in Oost-Duitsland een Russisch stuk atoomgeschut aangekomen zijn, het eerste van een reeks van negen. Het geschut zou een groter kaliber hebben dan het Amerikaanse atoomgeschut, 25 ton zwaarder wegen en 13 km. meer draagwijdte hebben. Het blad noemt Oostduitse regeringskringen als zijn bron.

P.N.I. GROOTSTE FRACTIE IN INDON. PARLEMENT

Door het toetreden van twee partijloze parlementsleden in de fractie va de P.N.I., is deze thans de grootste i: de voorlopige Indonesische volksvertegenwoordiging geworden. Jusuf Muda Dalam (oorspronkelijk van de communistische partij, maar daarna uit dez fractie getreden) en Ahem Erningpradja (oorspronkelijk Sobsi, maar eveneens uitgetreden) zijn officieel to de P.N.I. toegetreden. De P.N.I. heef thans 42 zetels in het parlement, de Masjumi 41.

New York. — In het afgelopen jaar hebben de Amerikanen vier percent minder sigaretten gerookt dan voorgaande jaren. De sigarettenrokers bleven hun favoriet trouw, maar het leger pijprokers nam toe met zeven percent. Aldus is uitgevist door het ministerie van landbouw.

Olie-boringen in Egypte

New York. — Een Egyptisch industrieel, die een zakenreis door Amerika maakt, heeft meegedeeld, dat voor onderzoekingen naar olielagen langs de Egyptische kust aan de Middellandse Zee 40 millioen dollar zijn uitgetrokken. De exploratie zal geschieden onder leiding van de directeur van de Cities Service Oil Company.

Tussen neus en lippen

Niet opgehaalde bagage

In Los Angeles werd een veiling gehouden van niet afgehaalde bagage uit het bagagedepot. Robert Schapino kocht er een vaas voor zijn schoorsteenmantel. De vaas bleek echter een urn te zijn met de as van een onbekende. De politie had er geen belangstelling voor en ook de politiedokter wist er geen raad mee. Schapino zal nu de urn maar weer in depot geven voor de volgende veiling.

Geen kasregister

In een cafetaria te St. Petersburg (Florida) raakten de dagontvangsten tengevolge van de onoplettendheid van een bediende tussen de vuile was. De wasbaas nam volkomen argeloos het wasgoed mee, maar de politie wist zijn truck te achterhalen en kon de 163 dollar redden, toen zij op het punt stonden in een schuimend sop te verdwijnen.

Vergissing

Een man in Bloomington (Illinois) beweerde 's nachts door een boom getroffen te zijn, toen een tornado door de stad raasde. De politie kwam na onderzoek tot een andere conclusie. De man was dronken tegen een boom opgelopen.

Geen plaats

In Rio de Janeiro lopen meer dan 15000 veroordeelden vrij rond, omdat er geen plaats voor hen is in de gevangenissen. In een onlangs verschenen rapport over de reorganisatie van de federale politie en het gevangeniswezen beveelt de minister van Justitie Tancredo Neves aan het aantal beschikbare cellen met 30 procent uit te breiden en werkinrichtingen buiten de stad voor gevangenen op te richten.

ECONOMISCHE MOEILIJKHEDEN IN BRAZILIE

Rio de Janeiro. — Verwacht wordt, dat de onlangs vastgestelde nieuwe minimum-lonen in Brazilië verstrekkende gevolgen zullen hebben voor de economische en financiële politiek der regering. De gevolgen zijn nagegaan door de Conjuntura Económica, een semi-officieel orgaan.

Opgemerkt wordt, dat de nieuwe lonen tot 220% hoger dan Januari 1952 liggen. De verhogingen van meer dan 100% betreffen 40% van het landgebied, doch betreffen 69% van de niet-plattelandsbevolking. Wanneer de regering alle niet dringend noodzakelijke uitgaven beperkt, zullen de gevolgen der hogere lonen mogelijk beperkt worden, zowel wat betreft de toeneming van het totaal loonbedrag als het geldaanbod, waardoor ook het uiteindelijk effect op het algemeen prijsniveau wordt beperkt. Door een algemene vermindering van het tempo der economische ontwikkeling moet het mogelijk zijn vergroting van de inflatiedruk te voorkomen.

450 KM per uur met straalraceboot?

Londen. — Donald Campbell, zoon van de overleden racer sir Malcolm Campbell, is bezig een raceboot met straalmotor te bouwen, waarmee hij het snelheidsrecord op het water hoopt op te voeren tot 450 km per uur. De 32-jarige Campbell werkt, tezamen met enkele geleerden, reeds anderhalf jaar aan zijn project. De boot zal ongeveer 35.000 pond sterling kosten en Bluebird V 11 worden genoemd.

Mobiele politie slaags met Fellagha's

De Franse mobiele politie in Tunesië is in de buurt van Maknassy op circa 100 km ten Westen van de stad Sfax, in gevecht geraakt met ongeveer zestig Fellagha's. De bende werd uiteengeslagen. Tegelijkertijd werden in verscheidene steden huiszoekingen gedaan en personen op straat gefouilleerd. 45 personen werden gearresteerd wegens het verboden bezit van wapens of omdat zij zich niet konden legitimeren.

Britse tanker-vloot groeit gestadig

Philadelphia. — In een overzicht van de Sun Oil Company wordt medegedeeld, dat Engeland de Verenigde Staten dreigt te verdringen, wat betreft de tanker-vloot. Het aandeel van de Verenigde Staten in de wereld-tanker-vloot is gedaald van 60% in 1945 tot 26% in 1953, terwijl het Britse aandeel is gestegen tot eveneens 26%.

Aan het einde van 1953 telde de wereld-tanker-vloot 2502 schepen van elk 2000 ton of meer. Eind 1953 waren bij Amerikaanse werven slechts 16 tankers in aanbouw of in bestelling tegen 220 van deze schepen in Engeland. De gemiddelde snelheid van de Amerikaanse tankervloot is het grootst namelijk 14,8 knopen gevolgd door Panama met 13,8 knopen.

DODENDE VIS

Manilla. — Op de Philippijnen is het eerste slachtoffer van het eten van radio-actief besmette vis gevallen. Het is een 59-jarige vrouw. Een andere vrouw vertoont dezelfde symptomen als het slachtoffer, drie andere personen vertonen eveneens tekenen van ziekte.

In de provincie Pangasinan, waar deze gevallen zich hebben voorgedaan, heerst een ware paniek. De gouverneur van de provincie heeft een Geigermeter aangeschaft, opdat alle vis, die op de markt wordt verkocht, kan worden gecontroleerd.

Mexicaanse peso blijft stabiel

Mexicostad. — In het semi-officiële blad „El Nacional" is de verzekering gepubliceerd, dat de wisselkoers van de Mexicaanse peso zal worden gehandhaafd en er geen deviezencontrolemaatregelen worden overwogen. Volgens een verklaring, afkomstig uit kringen in nauw contact met de president, dient het publiek geen acht te slaan op geruchten, die met kwade bedoelingen worden verspreid.

Het gevaarlijk roken

Londen. — Twee Britse rokers, die veertigduizend collega's vragen gesteld hebben over hun rookgewoonten, hebben in de jongste uitgave van het „British Medical Journal" het resultaat hunner bevindingen gepubliceerd.

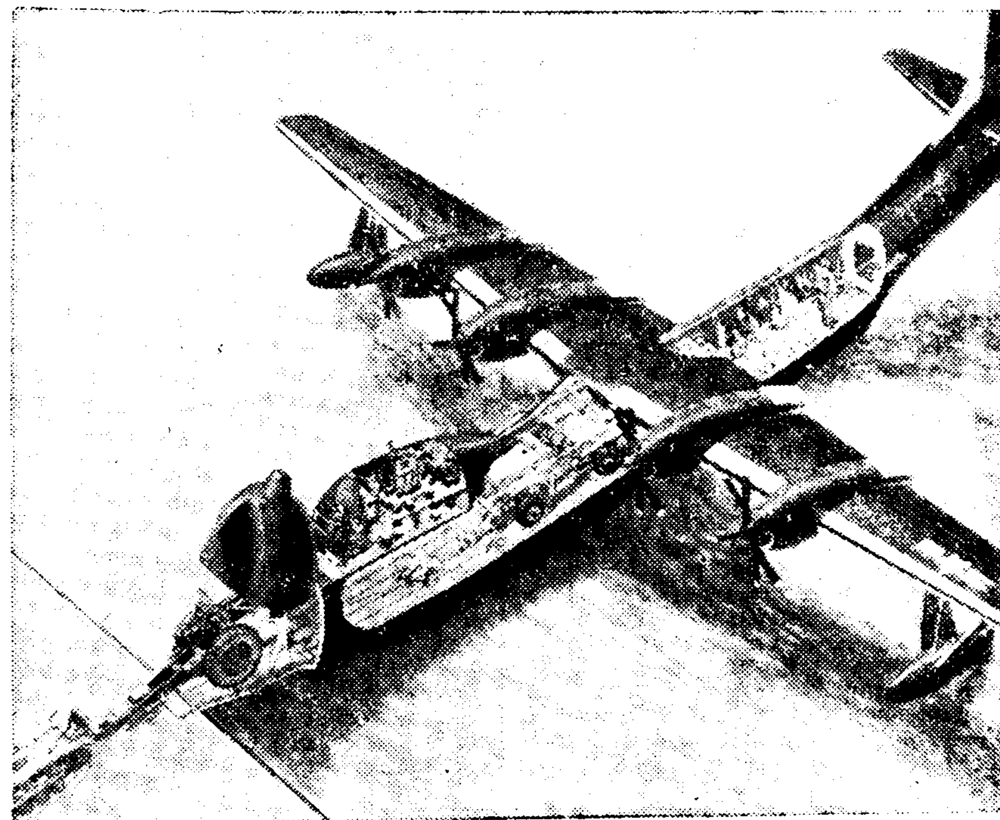
Zij zijn tot de slotsom gekomen, dat meer rokers dan niet-rokers aan longkanker overlijden. Voorts neemt de kans, om longkanker te krijgen, toe, naarmate meer sigaretten worden gerookt. Zes en dertig van de Britse geneesheren, die de hun gestelde vragen hadden beantwoord, zijn in de afgelopen drie jaar overleden. Zij rookten allen.

De beide onderzoekers, professor Bradford Hill en dr Richard Doll, hebben voorts bevonden, dat het roken van sigaretten gevaarlijker is dan dat van een pijp. Beiden hebben zelf vroeger gerookt, doch zij hebben het roken thans opgegeven.

En dr Doll zeide nog: „Ik ben er bovendien in geslaagd mijn vrouw te bewegen het roken op te geven. Zij was gewoon 40 sigaretten per dag te roken."

Rome. — Sinds de Italiaanse televisie regelmatig uitzendingen geeft van de debatten in het Italiaanse parlement gedragen de anders zo temperamentvolle Kamerleden zich buitengewoon netjes.

VLIEGEND LANDINGSTOESTEL

Zojuist heeft de Amerikaanse Marine bekend gemaakt, dat zij het eerste „vliegende landingstoestel" ter wereld, bestemd voor verrassingsaanvallen op vijandelijke kusten waar ook ter wereld, in productie heeft. Dit toestel, een 80-tons „Airborne Lst", werd ontworpen om artillerie, vrachtwagens of een volledig bewapende marinierscompagnie te kunnen brengen op de plaats van bestemming: de vijandelijke kust. De tekening (boven) toont het toestel, geladen met wapens en voertuigen. Het reusachtige, viermotorige vliegtuig kan landen in het water, voor de kust, en naar het strand taxiën. Marine-strategen verwachten, dat het gebruik van dit toestel geheel nieuwe landingstechnieken mogelijk zal maken. Zo zouden dan b.v. de amphibielandingen in Normandië tijdens de tweede wereldoorlog „uit de tijd" zijn.

De Franse filmacteur Fernandel, die te Parijs zijn medewerking verleent aan een weldadigheidsfeest, heeft in zijn stand niet te klagen over belangstelling. Hij deelt aan de lopende band handtekeningen uit aan zijn bewonderaars(sters).

In Canada wordt Nederlands exportcentrum gevestigd

Nederlandse producten maken behoorlijke kans

De heer L. Fokkema, directeur van de Stichting Nederlandse Export Combinatie, heeft een reis door Canada gemaakt. Toen hij dezer dagen op Schiphol terugkeerde verklaarde hij dat nog dit jaar in dat land een Nederlands exportcentrum zal worden gevestigd met een export-„stock" van alle bij de combinatie aangesloten leden. Zulks in navolging van wat de Duitsers er op dit gebied reeds hebben gepresteerd.

Waarschijnlijk worden in vijf Canadese steden onderafdelingen van het exportcentrum gevestigd. Zij zullen worden bevolkt met „ambassadeurs van de hele Nederlandse industrie". Wanneer dit systeem goed blijkt te voldoen dan zal het ook in andere landen, met name in Amerika, worden ingevoerd. In het afgelopen jaar, zo zei de heer Fokkema, werd voor 60 millioen gulden uit Nederland naar Canada geëxporteerd. In diezelfde periode werd uit Canada voor 180 millioen gulden in ons land ingevoerd.

„Met een beetje geluk", zo voegde de heer Fokkema er aan toe, „halen we dit jaar een exportbedrag van 100 millioen gulden. Maar dat is uiteraard nog maar een fractie van het totaalbedrag dat jaarlijks aan goederen in Canada wordt ingevoerd".

De heer Fokkema had tijdens zijn reis ervaren, dat de Nederlandse producten in Canada een behoorlijke kans maken. Mede vanwege de omstandigheid dat de Nederlanders in staat zijn behoorlijke offertes te maken, zulks o. m. tengevolge van het feit dat het loonpeil in ons land vrij laag ligt. Bovendien, zo zei de heer Fokkema, is Canada een land waar nog alle nodig is. Vrijwel alle artikelen maken er een kans, maar zij moeten „ongelofelijk goed verpakt zijn". Op het ogenblik is het reeds zo dat in Canada Nederlandse sigaren, textiel en sommige soorten levensmiddelen vrij veel worden verkocht.

Vers vlees dank zij atoompilletjes

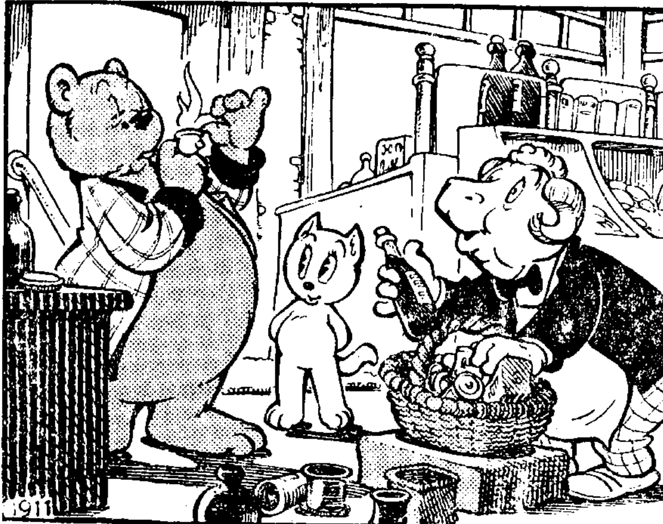
Hobart. — Professor Harry Messel, wereldvermaard autoriteit op het gebied van atoom-onderzoek, verklede tijdens een openbare lezing in Hobart (Australië), dat de tijd zal komen, waarin radio-actieve isotoop-pilletjes zullen worden gebruikt voor het voor een onbepaalde tijd vers houden van levensmiddelen. Een huisvrouw zou dan een pilletje op een pond biefstuk kunnen leggen, voor drie maanden op vacantie kunnen gaan en het vlees bij thuiskomst even vers terugvinden als zij het van de slager had gekregen. De professor adviseerde echter, ijskasten vooralsnog niet van de hand te doen, daar deze pillen niet in staat waren alcoholische dranken vers te houden.

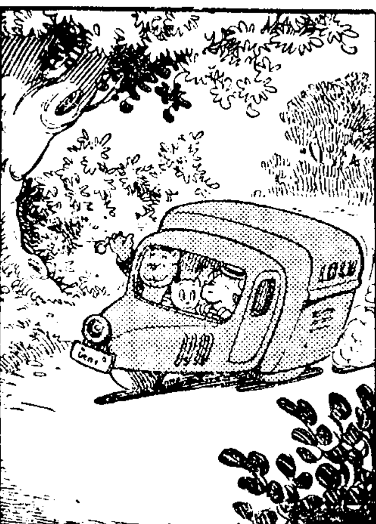
Brazilie had kunnen winnen

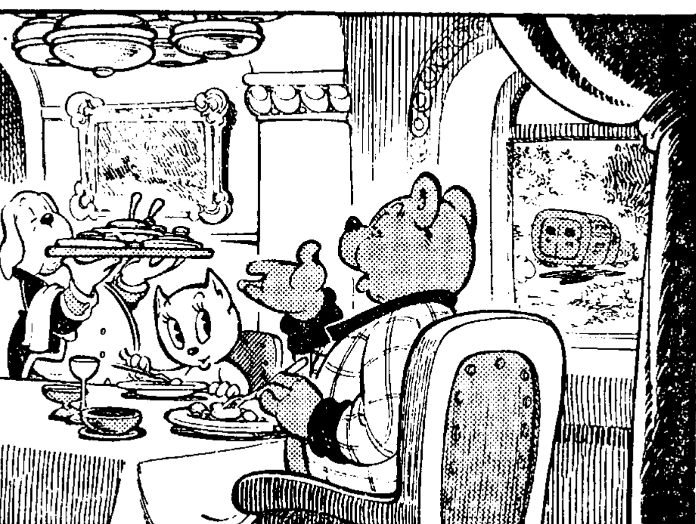
Bern. — De voetbaldictator van Hongarije, Zebes, die met een groot verband om zijn hoofd rondloopt, omdat door een Braziliaan tijdens de vechtpartij na afloop van de wedstrijd Hongarije — Brazilië een limonadeflesje tegen zijn hoofd is gegooid, heeft verklaard, dat de Brazilianen, toen de stand 3—2 was, een grote fout begingen door de man in plaats van de bal te spelen. Hadden zij dat niet gedaan, dan ware de kans op een Braziliaanse overwinning groot geweest, vooral omdat de Hongaren Puskas misten en rechtsbuiten Toth door een blessure in de tweede helft hinkte.

De Hongaarse midvoor Hidegkuti verklaarde, dat beide ploegen zeer nerveus speelden, omdat de wedstrijd eigenlijk als de finale kon worden beschouwd. Indien Puskas had medegespeeld en Toth niet gewond was geraakt, hadden, naar zijn mening, de Hongaren zeker met vijf doelpunten verschil gewonnen, welke mening door Zebes werd onderstreept.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL

1911.— Natuurlijk was de brave kruidenier Grootgrut erg blij met het mooie apparaat, dat hij daar zo maar cadeau kreeg. Opgewonden pakte hij een mand vol lekkere dingen in, „zo maar voor de aardigheid", zuals hij zei. Rolletjes fruitflops en flesjes prikkelljeslimonade en 'peertjes in blik en een mooi ananasje en versuikerde kastanjes en nog veel meer.

Heer Bommel keek daar met wel gevallen naar en stak tenslotte zijn pijp aan met de kassabon, die eens zijn vreemde metgezel was geweest.

„Ach ja, tenslotte is alles een kwestie van afrekenen",. sprak hij, dat ding is gewoon een kasregister — heel gewoon. Net als ik altijd al dacht. Men moet als heer zijnde niet met zijn iksel te koop lopen, jonge vriend! Leer dat van mij, als je begrijpt, wat ik bedoel!

„Nu ik weet niet of Tom Poes het begreep. Maar hij vond het, het verstandigste om er maar niet meer over te spreken. En de heer Grootgrut, die zicht nog nooit met iksel had bezigggehouden omdat hij het in de avonduren te druk had met zijn administratie en zijn belastingaangifte, liet de opmerkingen van zijn klant voor wat ze waren.

Hij bracht heer Bommel en Tom Poes in zijn bestelauto'tje naar Bommelstein terug en leverde ze daar met het mandje boodschappen af. En terwijl hij naar zijn winkel terugreed bereidde Joost snel een koude lunch.

Heer Ollie heeft nooit meer over zijn iksel gesproken. Maar soms als hij op stille Zondagmiddagen in zijn tuin wandelde, kon men hem horen mompelen. „Het is toch wel mooi om te kunnen vliegen! Echt iets voor een heer!......... Hoewel een kasregister een nuttig instrument is, als iemand begrijpt, wat ik bedoel!"

GOEDGELOVIGE DAME OPGELICHT

Te dure veters gekocht

Naarden. — De Nederlandse politie heeft te Naarden een 47-jarige venter uit Utrecht aangehouden, die er van verdacht wordt een Naardense villabewoonster geld afhandig te hebben gemaakt door het opdissen van mooie verhaaltjes. De man had enige tijd geleden veters te koop aangeboden en vertelde daarbij zo'n droevig verhaal, dat de bewuste dame alle veters kocht en de man bovendien nog Nf 100 in de hand drukte.

Dit bleek de venter best te bevallen en hij kwam nog enige malen terug, waarbij hij in totaal Nf 600 wist los te krijgen. Daarna liet de man zich niet meer zien, maar dezer dagen kwam een andere man aan de villa, die vertelde, dat hij een zwager van de venter was en Nf 200 nodig had, om zijn zwager uit een zenuwinrichting te krijgen, waarin hij terecht was gekomen. De dame gaf het bedrag, doch de man is niet meer gekomen om het geleende geld terug te brengen. Later vervoegde zich de eerste venter weer aan de villa. Nu was de dame zo verstandig de politie te waarschuwen, die de man kon arresteren. Deze beweerde het geld geleend te hebben. Van de man, die had gezegd zijn zwager te zijn, wist hij echter niets.

Hond tegen autodieven

Londen. — Vele Engelsen hebben weer eens hete tranen van ontroering geschreid over de heldendaden van de hond „Samba" wiens foto 15 millioen lezers heeft verblijd. Het brave beest heeft de grootste auto-dievenbende in Engeland de gevangenis in geholpen.

De goede hond Samba zat graag in de auto van zijn baas. Deze wagen werd gestolen en de politie vond hem terug in een garage in Noord-Londen. Hij was onherkenbaar veranderd, maar men vond hondenharen op een zitting. Lieden, die verstand van zulke dingen hebben, bewezen dat dit de haren van Samba waren. Dat was het begin van een reeks ontdekkingen die de rechercheurs in staat stelden de bende op te rollen.

Slangen kronkelen op straat

Tokio. — Een dorp in West-Japan stroomde in enkele minuten schoon leeg; niemand van de gehele bevolking bleef achter. Reden: in de dorpsstraat had een botsing tussen twee vrachtauto's plaats. Een der auto's vervoerde kisten met tweehonderd giftige slangen. De kisten sprongen open en de dorpelingen zo snel mogelijk weg.

Service a la Hollywood

Hollywood. — Een Europeaan, die Hollywood bezocht en daar in een ziekenhuis moest worden opgenomen wegens een acute blindedarmontsteking, beleefde daar de verrassing van zijn leven. Twee dagen na de operatie kreeg hij nl. een typografisch zorgvuldig uitgevoerde circulaire toegezonden, die begon met de woorden: „Reserveer Uw plaats naar eigen keuze, voor het te laat is!", waarna een uitvoerige prijslijst volgde. De ondertekening luidde: John Whist, begrafenisondernemer.

Per ziekenhuis naar de show

Amerikaanse artisten moeten soms na hun optreden in een show op Broadway onmiddellijk in een ander theater optreden. Ze hebben dan maar 'n paar minuten tijd en het drukke verkeer maakt dikwijls dat ze te laat komen. Een aantal van hen heeft nu een ziekenauto gehuurd, die hen met gillende sirenes in recordtijd naar het andere theater brengt. Zelfs de stoplichten kunnen de auto's niet tegenhouden. De politie is er wel achter gekomen, maar ze kan er niets tegen doen. Eerst zal de wet veranderd moeten worden, want nergens staat dat het verboden is in een zieken-auto niet-zieken te vervoeren.

Cromer. — Te Cromer (Zuid-Engeland) is in de leeftijd van 78 jaar overleden stuurman Henry Blogg van de plaatselijke reddingboot. In zijn dienst van langer dan 50 jaar heeft hij bijna 900 mensenlevens gered.

Precies een jaar later

Milaan. — Het was het jaargetijde van de dood van haar echtgenoot en Antonia Franchini stapte met een bedroefd hart op een stoel om rond het portret van haar man enkele bloemen te schikken. De stoel begaf het, ze viel op een glazen plaat, een slagader werd doorgesneden en ze bloedde in enkele minuten dood, juist een jaar nadat haar man was gestorven.

Staatssecretaris Moorman naar Nieuw Guinea

De staatssecretaris van Marine, vice-admiraal H. C. W. Moorman, zal binnenkort een bezoek aan Nieuw-Guinea brengen.

Vaderklachten

Mijn dochter houdt alleen van jazz.
Komt zij van haar schilderles
Dan snelt zij naar de radio en zet
Dat cokesgeklop aan; enkel voor
de pret
Mij te plagen met die sofmuziek.
En beweert: „Paatje, dit wordt
toch klassiek."

Mijn zoon die zingt
Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat
Dat nare liedje van de straat.
Als ik hem dringend en beleefd
verzoek
Liever te kijken in zijn themaboek
Gaat hij heen, blijft heel de
avond zoek.

Tegen middernacht duikt hij weer op
En blert dan nóg die domme mop.
O, wel duizend, duizend malen
Mocht ik het voor u herhalen:
Dierbare kinderen van mijn bloed.
(Uw vader wordt al oud,
onthoudt dus goed)
„Dit is uw eerste en voornaamste
plicht:
Doe steeds de deur achter je dicht."

ARCHIE BALDUS

VARIFORM, nieuwe filmdimensie

Mogelijkheden van het bewegend kader

Na cinemascope, vista-vision en enkele andere nieuwigheden, die inzake de filmmogelijkheden bitter weinig zoden aan de dijk zetten, is thans een nieuwe vinding aan de orde, waarin zowaar mogelijkheden schuilen. Variform heet de nieuwigheid en men behoeft geen linguist te zijn om te kunnen ontwaren, dat het woord is samengesteld uit het werkwoord variëren en het substantief vorm. Een fraaie samentrekking is het niet, maar de uitvinding heeft verdiensten, zoals men heeft kunnen waarnemen tijdens een proefvertoning in Tuschinski te Amsterdam.

De ondernemers hebben ons een fragment laten zien uit Le salaire de la peur. De man op de Eiffeltoren en de nieuwe film Lucretia Borgia. Geen van die films is gemaakt met het oog op Variform en het was dan ook niet de bedoeling, de vertoonde stukken als voorbeeldig voor te stellen, doch veeleer te laten zien, dat er mogelijkheden zitten in het nieuwe systeem. Men vertoonde dan de fragmenten in hun gebruikelijke, oorspronkelijke vorm, daarna in Variform. En het resultaat was duidelijk en verrassend.

Het systeem komt hierop neer, dat het kader, waarin de film wordt geprojecteerd, zowel in de breedte als in de hoogte wijder of smaller kan worden. Dat wijken en krimpen geschiedt tijdens de vertoning. Men ziet plotseling, hoe het kader hoog en smal wordt, laag en breed, vierkant of alleen maar vierhoekig als men kan duidelijk waarnemen dat de beweeglijkheid van de kaderlijnen invloed hebben op de beeldvoorstelling. Om een voorbeeld te noemen: de man die de Eiffeltoren beklimt, zien we in een zeer smalle strook omhoog kruipen, waardoor de indruk wordt gewekt, dat hij sneller en hoger, dreigender zich beweegt dan in het normale kader het geval kan zijn. Op een gegeven moment strekt het beeld zich breed uit en er ontstaat een panorama, dat al of niet een bijzonder rustig effect oplevert. Al of niet, naarmate de bewegende begrenzing gemotiveerd is of niet.

Een en ander geschiedt langs geheimzinnig-technische wegen. Het is mogelijk, in de cabine het kader op het doek te dwingen bepaalde vormen aan te nemen. Daar hoopt namelijk een zogenaamde pilootband, die langs electrische weg in verbinding staat met de machinerie, die achter het doek is opgesteld en zwarte doeken in beweging brengt, die het beeld begrenzen of verwijden kunnen.

Hieruit zou men de conclusie kunnen trekken, dat de man in de cabine invloed heeft op de vorm van de projectie. Echter kan de maker van de film de samenstelling van de pilootband geheel naar eigen willekeur vaststellen. Hij is dus de man, die de film determineren kan en hiermede is dan gezegd, dat Variform in handen van de filmcreator een nieuwe compositaire factor is geworden. De regisseur geeft dus tevoren aan, welke kaderverandering hij wenst en hij fixeert zijn wil op de pilootband, die feilloos gehoorzaamt en het bevel overbrengt naar het scherm. Er is niet veel fantasie voor nodig om te kunnen ontdekken dat Variform een wezenlijke bijdrage levert tot de filmvorm en als de reeds bestaande en nogwel in de zin dat het rhythme er direct mee gemoeid is, aangezien de verbreding en versmalling reeds rhythmisch van aard zijn.

Aan de regisseurs om uit te maken, hoe zij de nieuwe dimensie zullen gebruiken. Men moet er wel rekening mee houden dat men aanvankelijk misbruik zal maken van de nieuwigheid en als het alleen maar om te epateren, maar wie zich even wil voorstellen hoe 'n vakman als Hitchcock bevoorbeeld er mee om zou kunnen springen, ziet de mogelijkheden zich voor zijn geestesoog afspelen. Van alle nieuwe zaken in de filmtechniek is Variform de eerste, die beloften inhoudt, de eerste die de filmvormen verrijkt van de dynamiek van de film bijna abondant tegemoet komt. Men moet er heel wat van verwachten, als de grote mannen der filmkunst er zich van meester gaan maken.

DE RODE HOND

(Van onze medische medewerker)

Kort na de oorlog is er veel te doen geweest over rode hond, een aandoening, die men tot dan toe slechts als een volkomen onschuldige kinderziekte beschouwd had en waarvan de meeste ouders niet eens wisten of hun kinderen het ooit gehad hadden.

In 1941 bemerkte de Australische oogarts Gregg dat er in een bepaalde periode veel moeders op het spreekuur kwamen met kinderen, die slecht konden zien. Al deze kinderen bleken te lijden aan een troebeling van de ooglens, waar ze van hun geboorte af last van gehad hadden. In die tijd was men geneigd alle aangeboren afwijkingen erfelijk te noemen en tot nu toe was deze oogafwijking ook als zodanig gedoodverfd. Maar toen Gregg eens aan al deze moeders nauwkeurig vroeg, welke ziekten zij tijdens de zwangerschap doorgemaakt hadden, bleek het, dat al de betrokken moeders rode hond daarbij opgaven.

Nader onderzoek bracht aan het licht, dat deze overigens onschuldige ziekte inderdaad in staat is aangeboren afwijkingen te veroorzaken bij het kind van een moeder, die in de eerste vier à vijf maanden van haar zwangerschap voor het eerst van haar leven rode hond krijgt. Alleen in deze periode zijn de in ontwikkeling verkerende weefsels van de groeiende vrucht gevoelig voor de schadelijke inwerking van stoffen, die ten gevolge van de besmetting met rode hond in het bloed van de moeder circuleren. Heeft de a.s. moeder vroeger al eens rode hond gehad, dan is er geen gevaar te duchten. Zij is dan immuun, d.w.z. niet meer vatbaar voor rode hond. Uitgaande van het principe, dat voorkomen beter is dan genezen, is het nog zo gek niet om elke jonge vrouw met trouwplannen, die deze ziekte nog niet gehad heeft, met rode hond te besmetten. Zij wordt dan een tot drie dagen „ziek", d.w.z. zij krijgt wat rode vlekjes op de huid, krijgt meestal geen koorts en voelt zich bij dat alles volkomen gezond. Voor de schadelijke en tragische gevolgen voor haar kinderen hoeft ze dan later niet meer bang te zijn.

Onschuldige ziekte, die in bepaalde gevallen noodlottige gevolgen kan hebben.

Wat nu te doen als iemand, die nog nooit aan rode hond geleden heeft, deze aandoening in de critieke periode oploopt? Gelukkig is er dan ook nog een mogelijkheid, n.l. het toedienen van bloedserum van patiënten, die deze ziekte zojuist doorstaan hebben, welk serum dus rijk is aan afweerstoffen tegen rode hond. Men noemt een dergelijk serum „reconvalescentenserum". Dit reconvalescentenserum geeft echter toch niet altijd het gewenste resultaat. En helaas kunnen wij niet voorspellen wanneer dit wel en wanneer dit niet het geval zal zijn. Het blijft dus in elk geval beter te voorkomen, dan te genezen.

Wat de afwijkingen betreft van de pasgeborenen van moeders met deze ziekte, het blijkt, dat niet alleen het oog, maar ook het gehoororgaan en het hart afwijkingen kunnen vertonen. Soms blijkt het kind zelfs debiel te zijn. Het is dus van 't allergrootste belang dit alles te voorkomen. Eensdeels door er voor te zorgen, dat patiënten met rode hond niet in contact komen met zwangeren, anderdeels door patiënten, die aan deze ziekte lijden, bereid te vinden, wat bloed af te staan, ten einde daaruit reconvalescentenserum te kunnen bereiden, dat zo niet alle, dan toch in vele gevallen tragische belooop van een zwangerschap ten goede kan keren.

Tot slot nog een mogelijke bron van vergissingen opruimen: Vele mensen menen rode hond gehad te hebben. Sommigen zelfs vele malen. Dat is echter niet de ziekte waarover het hierboven hebben, maar een huidaandoening ten gevolge van vele transpireren of het wassen met zout water. Hierbij loopt de a.s. moeder natuurlijk geen enkel gevaar een ongelukkig kind ter wereld te brengen.

Dat tenslotte het onderscheid tussen onze mazelen en rode hond vaak heel erg moeilijk en soms zelfs onmogelijk kan zijn is een zaak die u verder maar aan uw huisarts moet overlaten.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P.G. Wodehouse

36)

Haar opgezwept denkvermogen doorzag onmiddellijk, dat zij onttrokken zou zijn aan onbescheiden blikken, als zij door het raam klom, waarvoor zij nu stond; en haar afgestompt geweten weigerde te bedenken, dat zulk een daad zeer lakenswaardig moest zijn: aangezien zij niets minder betekende dan insluiping met braak, zoals haar vriend de politieagent het genoemd had. Daar kwam nog dit bij: zij had al een keer ingebroken en was al een keer ingeslopen die avond; en al etende krijgt men eetlust. Het duurde derhalve geen tien seconden, of mevrouw Waddington taste opnieuw rond in het duister van een andering woning.

Een onmiskenbare geur van wet, natte handdoeken en restanten kool deelde haar mede, dat het vertrek, waar zij doorheen sloop, een keuken was; maar de zwartheid was zo egaal, dat zij niets van haar omgeving kon zien. Het enige, wat zij op dat moment met zekerheid van die keuken zou kunnen vertellen, was, dat zij een bezem bevatte. Zij wist dit, doordat zij pas op het ene uiteinde had getrapt, waardoor de steel was opgewipt en haar zeer pijnlijk aan het voorhoofd had getroffen.

„Au," riep mevrouw Waddington.

Zij was niet voornemens geweest, zich mondeling uit te laten over het incident; want zij, die bij avond door andermans keukens sluipen, moeten geruisloos en behoedzaam te werk gaan; maar de plotselinge pijn was zo fel, dat zij zich van de aangehaalde opmerking niet kon onthouden. En tot haar ontzetting bleek het, dat haar kreet was verstaan. Er drong door de duisternis een zonderling geluid, gelijkend op het uitrekken van een kurk, en toen sprak er iemand.

„Wie is daar?" informeerde een onwelluidende keelstem.

Mevrouw Waddington bleef als verlamd staan. In de bestaande omstandigheden had zij zelfs in het meest muzikale stemgeluid weinig behagen kunnen scheppen, maar een zachte, medelijdende uiting zou haar ongetwijfeld een tikje minder schrik en angst hebben aangedaan. Deze stem echter was zo van alle menselijk medëdogen ontbloot: het was een schrapende boosaardige stem, een stem, die mevrouw Waddington met huivering deed denken aan verte regels in kranten:

VOORNAME DAME VERMOORD GEVONDEN IN EEN KEUKEN.

„Wie is daar?"

LIJK AAN STUKKEN GEHOUWEN ONDER DE GOOTSTEEN GEVONDEN.

„Wie is daar?"

AFGEHOUWEN HOOFD LEIDT SPEURHONDEN NAAR DE PLAATS DER MISDAAD.

„Wie is daar?"

Mevrouw Waddington slikte en hikte. „Ik ben mevrouw Henry H. Waddington," stotterde zij.

Had Henry H. Waddington haar kunnen horen, het zou hem verbaasd hebben, dat zij met zoveel innemende manier kon spreken.

„Wie is daar?"

„Mevrouw Henry H. Waddington, uit Hempstead...... adres in New York: Negenenzeventigste Straat Oost nummer 16. Ik moet u mijn excuus maken voor mijn gedrag, dat u waarschijnlijk heel vreemd zal lijken...."

„Wie is daar?"

In mevrouw Waddington begon ergernis te kampen met haar schrik. Zij had dove mensen nooit kunnen uitstaan, want gelijk zovele vrouwen met een bazig en ongeduldig temperament was zij van mening, dat ze heel goed konden horen, als ze er de nodige moeite voor deden. Zij antwoordde dus, haar stem verheffend, met een zekere scherpte.

„Ik heb nu al tweemaal gezegd, dat ik mevrouw Waddington ben, mevrouw Henry H. Waddington...."

„Wil je een nootje?" zei de stem, om variatie te brengen in het gesprek.

Mevrouw Waddington's tanden sloegen met een harde klik tegen elkaar. Alle andere gevoelens, die haar hadden geteisterd, gingen plotseling over en werden opgevolgd door een koude woede. Erger vernedering kan een trotse vrouw nauwelijks treffen dan de ontdekking, dat zij haar tijd heeft verknoeid met beleefdheden tegenover een papegaai. Zij was buiten staat, in de duisternis rondom, de vogel te vinden, anders ware een botsing niet uitgebleven. En had mevrouw Waddington op dat moment kunnen aanpakken, dan had de papegaai zich stellig niet gelukkig hoeven te roemen.

„Brr!" deed zij, adlus met grote welsprekendheid haar gevoelens uitend en dan zonder zich te storen aan het verdere gesprek, dat het vervelend begon te worden, zonder zich te storen aan het zeer weinig verheffende gezelschap, het smakeloze en ontijdige verzoek, dat ze zou kom enop zijn kop te krauwen, streefde zij voort, zoekend naar de deur.

Door de reactie was ze nu bijna ijzig kalm. De beverigheid van een minuut te voren was over. Ze werkte nu kordaat en practisch verder. Zij vond de deur en opende haar. Er achter vond zij opnieuw duisternis, maar een raam zonder gordijn gaf haar voldoende licht om te zien, dat het een zitkamer was. Schuin in een hoek van dit vertrek stond een canapé met hoge rugleuning. In een andere hoek stond een bureau. En over het zachte tapijt stonden makkelijke stoelen verspreid. Waren de omstandigheden anders geweest, dan was mevrouw Waddington graag in één daarvan gaan zitten om te rusten.

Maar al was zij nu reeds aanzienlijke tijd op de been, en was zij een geen vrouw, die pleizier had in staan, zij gaf gehoor aan de waarschuwing der voorzichtigheid en weerstond de verleiding. Zij ging weer op weg, haar tijd om te handelen, niet om te rusten. Zij liep naar de deur, die waarschijnlijk naar de vestibule leidde, zodat zij daardoor de trap kon bereiken en zich in veiligheid stellen; en juist had zij die deur op een kier open, toen het geklik van een sleutel in een slot haar oor trof.

Mevrouw Waddington handelde snel. De vreemde kalmte, die haar had vervuld, loste zich op in een panische schrik. Zij sprong achteruit, de zitkamer in; en met een bezielde sprong was zij achter de canapé, waar zij zich liet neerzakken en haar best deed, zonder geerucht te ademen.

„Lang gewacht?" vroeg een ongeduldige stem, met licht aanknipppend en het woord richtend tot een onzichtbare metgezel.

Die eerste stem was mevrouw Waddington onbekend; maar de stem, die er antwoord op gaf, was haar zo ten volle vertrouwd, dat zij verstijfde ter plaatse waar zij lag, en nauwelijks haar zinnen dorst te geloven. Want het was de stem van Ferris, haar butler. En als er in Ferris waarheid school, had hij nu aan het ziekbed moeten vertoeven van een bloedverwant.

„Wel een poosje, meneer, maar dat is helemaal niet erg."

„Waar wou u me over spreken?"

„Ik heb toch het genoegen met meneer Parcival Biffen, de hoofdredacteur van De Dwarskijker?"

„Ja, die ben ik. Wilt u een beetje gauw afmaken? Ik moet aanstonds weer uit."

„Ik zal mijn best doen, meneer. Als ik het wel heb, meneer, ontvangt De Dwarskijker graag interessante nieuwtjes over personen uit de eerste kringen van New York en wilt u daar een goed honorarium voor betalen. Nu heb ik zo'n nieuwtje."

„Over wie gaat 't?"

„Over mijn werkgeefster, mevrouw Henry H. Waddington, meneer."

„Wat heeft ze gedaan?"

„Ja, 't is nogal een lang verhaal...."

„Dan heb ik geen tijd om er naar te luisteren."

„'t Gaat over een opzienbarende stoornis bij het huwelijk van mevrouw Waddington's stiefdochter...."

„Is dat huwelijk dan niet doorgegaan?"

„Neen, meneer. En de omstandigheden, die het beletten, waren van...."

De heer Biffen slaakte een kreet. Hij had blijkbaar op zijn horloge gekeken en met schrik geconstateerd, dat de tijd al te snel vliet.

„Ik moet hollen," zei hij. „Over een kwartier moet ik een half uur hier vandaan zijn. Kom morgen maar even bij me op 't bureau."

„Dat zal mogelijk kunnen, meneer, wegens...."

„Wacht, ik weet 't al. Hebt u een beetje slag van schrijven?"

„Jawel, meneer. In mijn vorige betrekking was ik bevriend met de uitgever van 't plaatselijk weekblad, en toen heb ik menigmaal ingezonden stukken geschreven over maatschappelijke vormen. Die werden nogal gewaardeerd, al zeg ik 't zelf."

„Ga daar dan zitten, en zet de geschiedenis op papier. Doe 't maar met uw eigen woorden, dan vijl ik het later wel bij. Als u misschien wilt wachten — bij een uur terug."

„Uitstekend, meneer. En 't honorarium?"

„Daar praten we later over."

„Uitstekend, meneer."

De heer Biffen verliet het vertrek. Er volgde wat gestommel in een andere kamer; misschien moest meneer Biffen een schoon boord omdoen. Daarna sloeg er een deur en daalde er rust over het appartement.

Mevrouw Waddington bleef achter haar canapé hurken. Er was een ogenblik geweest, onmiddellijk na het vertrek van meneer Biffen, dat zij half overeind was gekomen met het voornemen, haar verraderlijke butler ter verantwoording te roepen en hem mede te delen, dat zij zich niet langer als haar bediende kon beschouwen. Maar bij nader inzien trok zij zich terug. Hoe zoet het haar ook geweest zou zijn, haar hoofd boven de rug van de rug van de canapé uit te steken en de man te zien krimpen onder haar blik, de toestand was te ingewikkeld, begreep zij, om zulk een handelwijze toe te laten. Zij bleef dus, waar zij was, en kortte zich de tijd door op verschillende manieren te proberen de kramp te verlichten, waaraan haar onderste ledematen reeds begonnen te lijden.

Van de kant van het bureau kwam het zachte gekras van een pen op papier. Ferris vatte blijkbaar zijn taak zeer ernstig op en wijdde er zich aan met al zijn talenten en krachten, teneinde tot het aantal der nauwgezette schrijvers te behoren, die geen moeite sparen in hun streven naar volmaakte duidelijkheid en er niet tegen opzien, zinsbouw en woordkeuze .... en nog eens te verbeteren. Zijn artistieke zielen voldaan zijn. Mevrouw Waddington kreeg de indruk, dat er aan haar wachtenstijd nooit een eind zou komen.

Maar in zo'n woelige stad als New York komt het zelden voor, dat een kunstenaar zich lange tijd zonder storing kan wijden. Een telefoonbel sneed snerpend door de stilte; en voor het eerst in zeer lange tijd viel mevrouw Waddington een aangename gewaarwording ten deel; het werd haar namelijk duidelijk, dat het instrument buiten, in de gang, te keer ging, en niet in de kamer. Met iets dergelijks als de wilde vreugde, waarmee gegenadigde gevangenen plegen d bekendmaking van hun vrijheidsstelling beluisteren, hoorde zij de butler opstaan. En weldra klonk op enige afstand zijn afgemeten stem, aan een onzichtbare vrager mededelend, dat meneer Biffen niet thuis was.

Mevrouw Waddington verhief zich uit haar pijnlijke houding. Zij had ongeveer twintig seconden tijd om te handelen en zij verspilde er niet één van. Toen Ferris terugkwam en zijn letterkundige arbeid voortzette, was zijn meesteres in de hall.

Zij stond voor het raam en keek naar buiten, naar de brandladder. Er was nu tijd genoeg verlopen, vond zij; ze kon nu gerust weer opklimmen naar het dak. Zij besloot heel langzaam tot driehonderd te tellen en het dan te wagen.

(Wordt vervolgd)

MILLONARIOS FORCEERT 1-0 OVERWINNING

(Van onze Sportverslaggever)

Zowel Millonarios als Curaçao hadden gisteravond in de ploegen verscheidene andere spelers opgenomen dan op Maandag. Voor Millonarios kwamen uit: Cozzi, Pini, Zuluaga, Martinez, Rossi, Gonzalez, Contreras, Sassini, Castillo, Avila en Moyano en het Curaçaosche elftal bestond uit: Hato, Matrona, De Lannooy, Vlinder, Adoptie, Giribaldi, Kripps, Coffi, Bisentini, Schoop en Piternella.

Direct na het beginsignaal van scheidsrechter Trappenberg ging Curaçao over tot de aanval met als gevolg een hard schot van Piternella, dat door keeper Cozzi goed werd gehouden. Even later schoot Bisentini, uit een voorzet van Schoop alleenstaand voor de Colombiaanse doelman, doch echter in moeilijke positie, de bal over. Enkele aanvallen volgden elkaar op. Kripps vuurde een harde kogel af op het vijandelijk doel, doch de bal ging langs de paal. Na acht minuten spelen wisten de gasten, na een goed genomen corner en een schermutseling voor Hato's heiligdom, de leiding te nemen met een schot in de linkerhoek. Enige minuten later kregen de Oranjehemden een vrije trap te nemen en weer was het Bisentini, die bewees een goede kannonier te zijn, want zijn goed gerichtschot kon door Cozzi slechts met meer geluk dan wijsheid worden gestopt. Curaçao had hierdoor echter een goede kans op de gelijkmaker verloren.

Het spel was enigzins vlugger dan die van de vorige wedstrijd, doch weer was het slecht plaatsen en slordig afwerken van de aanvallen van de onzen duidelijk zichtbaar. De gasten echter speelden een forse partij en schenen vastbesloten de overwinning in de wacht te slepen.

Even voor de pauze ontstond er voor de Colombiaanse doelmond een discussie tussen scheidsrechter Trappenberg en een der spelers. Trappenberg had nl. een der spelers uit het veld gestuurd, doch deze wilde niet aan het bevel voldoen. Enige officials van Millonarios kwamen eraan te pas en ook de heer Walter van Rosberg. De scheidsrechter had als motief voor zijn optreden het feit dat de betreffende speler hem had uitgescholden, doch deze beweerde van niet en bood zijn excuses aan, waardoor Trappenberg zijn beslissing veranderde en de speler toch opgesteld kon blijven. Tot aan de rust kwam er in de stand geen verandering meer, doch eenieder had de hoop dat het na de pauze beter zou gaan......

Doch het ging niet beter! De eerste aanval was weer voor Curaçao. Een harde treffer van Bisentini werd wonderlijk door keeper Cozzi gepakt. Enige aanvallen volgden aan beide kanten. De Colombianen zagen hun pogingen echter keer op keer stranden tegen de rots van de hechte Oranjeverdediging, terwijl de aanvallen der onzen telkens weer op niets uitliepen door slordig overgeven, onnauwkeurig afwerken en slecht schieten.

Na vijftien minuten kreeg trainer Da Cunha er waarschijnlijk ook genoeg van, want hij verwisselde vier spelers tegelijkertijd Kripps, Schoop, Coffi en Piternella verdwenen van het toneel en in hun plaats werden opgesteld Jansen, Bernadina, Gomez en Heiliger. Er volgden aanstonds enige felle aanvallen op het Colombia-doel, doch het mocht de bondsploeg niet gelukken te scoren. Millonarios begon een druk uit te oefenen op het heiligdom van Hato, doch verder dan het doelgebied kwam men meestal niet en hierdoor ontstond er enige malen ruw spel, dat bijna op een knokpartij uitliep. In de acht en twintigste minuut probeerde Bisentini nog een kans met een hard schot, doch Cozzi was op zijn hoede en werkte weg, ofschoon ten koste van een corner. Nog even kreeg Bernadina een scoorkans, doch van tamelijk verre afstand ging het schot hoog over, tot grote teleurstelling van het publiek, dat minstens op de gelijkmaker rekende. Met een 1—0 nederlaag moesten de Oranjemannen genoegen nemen.

Overgrote meerderheid koos Curacao tweemaal overwinnaar

Willemstad. — De uitslagen van de door Curaçao gespeelde wedstrijden luidden dus 2—0 voor Curaçao en 1—0 voor Millionarios.

Wij hebben ons gisteren gezet aan het controleren van de 476 inzendingen. Wij telden onder die inzendingen vele optimisten, die Curaçao beide overwinningen voorspelden, we telden, de „fifty-fifty" voetbalfans, die één keer Curaçao de andere keer Millonarios de overwinning beloofden en wij kennen de pessimisten, die zich lieten verleiden tot twee nederlagen voor Curaçao. Maar deze laatste groep was beslist in de minderheid. Niet minder dan 458 inzenders gaven Curacao twee overwinningen. Wij komen in de krant van morgen terug met de bekendmaking van de prijswinnars.

Naar Baranquilla

Willemstad. — Hedenmiddag een uur is de Colombiaanse profploeg, „Millonarios" naar Baranquilla vertrokken, na hier twee wedstrijden tegen het Curaçaose Bondselftal te hebben gespeeld en een gelijk spel hebben weten te bevechten tegen onze Arubaanse voetballers.

Ismael Espana versus Baby Gavilan

(Van onze Sportverslaggever)

Willem stad. — Zaterdag a.s. zijn er het Rifstadion, onder auspiciën van de Caribean Boxing Club, enige interressante bokswedstrijden. Zoals reeds in het verleden is gebleken, laat de C.B.C. geen enkele moeite onbetuigd om het boksminnend publiek het beste voor te schotelen. Ook deze keer is het de ijverige promotor Clarence G. Fraites gelukt met een programma te komen, dat klint als een klok.

In de hoofdpartij krijgen wij niemand minder dan de Venezolaanse

Van de Curacaose sportvelden

kampioen Ismael España, op Curaçao een zeer bekende en geziene figuur, die het gaat opnemen tegen de beroemde Cubaanse bokser Baby Gavilan, en neef van de alombekende Kid Gavilan.

Verder krijgen wij nog te zien twee acht-ronders, die gezien de boksers van naam die eraan deelnemen zeker zeer spannend beloven te worden. Little Dinamite (alias Oscar) zal het opnemen tegen Young Tunney, Diamante Negra (Papa) komt uit tegen Young Joe, in zijn eerste gevecht nadat hij in de ring tegen „Papa" zijn arm had gebroken.

Verder zijn er nog twee vier-ronders tussen enkele amateur-boksers, dus tezamen kan het publiek dan gaan genieten van 34 ronden.

Basketball

Willemstad. — A.s. Vrijdag zal dan de uitgestelde wedstrijd tussen Sithoc en Lightning plaats vinden. Het gaat hier om de play-off om uit te maken welke club naar de finale zal gaan.

De negentiende

's-Gravenhage. — Luiten van D.O.S. (Utrecht) is aangewezen voor het meemaken van de reis van het Bondselftal dat op 22 Juli van Schiphol vertrekt voor een tournee naar Curaçao en Suriname.

Ook in Nederland bereidt men zich voor op de aanstaande roeiwedstrijden in Engeland, de Henley Regatta. Een vier van Laga uit Delft klaar om te starten in een oefenwedstrijd.

Harteljike huldiging Fred Labega

Hedenochtend werd in het bijzijn van vele collega's en vrienden de heer F .Labega in een der lokalen van het Postkantoor op het Waaigat gehuldigd.

Allereerst nam de directeur van de Landsradio en Telefoondienst, de heer R. van Haaren het woord. Spreker werd echter direct bij de eerste woorden die hij sprak, onderbroken door een op de tape opgenomen ratataratatata, zijnde een oude oproep om verbinding te maken met het toenmalige Ministerie van Koloniën in den Haag. Hiermede heeft de heer Labega in „die goede oude tijd" gewerkt. De heer van Haaren nam na deze onderbreking weer het woord en zeide o.a. dat bij een jubileum als dit hij altijd de jubilaris in feite als voorbeeld te stellen aan de jongeren, aan diegenen die nog aan het begin van de lange levensladder staan. Spr. verklaarde niet te behoeven te accentueren, dat Labega altijd een goed ambtenaar, met devotie tot zijn arbeid is geweest. Loyality en initiatief kunnen niet gekocht worden met hoge lonen of schone beloften, deze zijn de mens aangeboren.

De heer Van Haaren zeide dat vanaf de heer Labega in dienst is gekomen, hij heeft uitgemund en degemonstreerd het besef, dat het werk dat hem is toevertrouwd slechts bevrediging schenkt wanneer het wordt uitgevoerd in de best mogelijke traditie en inspanning welke kan worden bereikt.

Spr. memoreerde nog even de oude tijd, toen de heer Labega nog de bijzondere verbinding onderhield met het toenmalige Ministerie van Koloniën, en de tijd die hierop volgde. De telegrammen die al niet door de handen zijn gegaan van de heer Labega, moet hij zelf maar eens gaan tellen, wanneer hij.... met pensioen is.

Spreker verklaarde dat het hem een zeer groot genoegen is om als diensthoofd enkele woorden tot de jubilaris te kunnen richten, en zeide verder dat het gehele personeel van de Landsradiodienst zich heeft opgemaakt om deze dag tot een onvergetelijke te maken. De zaal, waarin de huldiging plaats vond, heeft de Technische Dienst o.l.v. de heer Bos-Verschuur versierd en allen hebben geld bij elkaar gezet om een fraai cadeau te kopen voor de jubilaris. Het geschenk is een fototoestel, om de oude hobby van de heer Labega, fotograferen, te laten voortleven.

Een belichtingsmeter kan de heer Labega naar keuze nog kopen.

De heer van Haaren vertelde verder nog iets over de persoonlijkheid Labega en besloot met de woorden, dat hij hoopte dat de heer Labega nog vele jaren gelukkig mag wonen in zijn huis op Plantersrust. Hierna nam de Landsminister van Verkeer en Vervoer de heer J. Pauw het woord Deze sloot zich bij de woorden van de heer van Haaren aan en zeide zeker te weten, dat de woorden in het felicitatietelegram van de Voorzitter van de Regeringsraad, Mr. Dr. Da Costa Gomez gemeend zijn. Veertig jaar is een lange tijd en het is een bijzonderheid in het ambtenarenkorps een jubilaris met 40 trouwen dienstjaren te hebben.

De minister verklaarde verder dat het hem een grote eer was om namens H.M. de Koningin de gouden ere-medaille op de borst van de jubilaris te mogen spelden. Een driewerf hoera voor de heer Labega volgde, en de jubilaris werd bezitter van voornoemde onderscheiding.

Vervolgens weerklonk een radio-telefonisch gesprek, dat op de tape is opgenomen en gesproken wordt door de broer van de heer Fred Labega. De jubilaris was zichtbaar onder de indruk gekomen van al deze blijken van eer en in zeer eenvoudige woorden dankte hij allen voor de erebewijzen. Hij verzocht de Landsminister Pauw om dank over te brengen aan H.M. de Koningin voor de verleende onderscheiding en aan de Regeringsraad.

„Ik had het niet verwacht", zo zeide de jubilaris, die nog iets vertelde uit de „tijd die nu voorbij is". De aanwezigen, waaronder zich o.a. Landsminister van Financiën Plantz, en de Voorzitter van de Staten Voges bevonden, ontvingen vervolgens een koele drank, waarmede aan de officiële huldiging een einde kwam. Echter niet voordat de jubilaris, die gezeten was achter een ere-tafel temidden van zijn gezin, alle aanwezigen voor de „party" van hedenavond bij zich thuis had uitgenodigd.

Hond met ijzerdraad opgehangen

Willemstad. — In de buurt van de Rifwaterstraat had men last van een schurftige hond. De eigenaar, een jongen, had er genoeg van en nam een stuk ijzerdraad waarmee hij het beest aan een boom hing. Toen de ter plaatse geroepen patrouille van de Mobiele Brigade arriveerde, was het beest reeds dood. De agenten constateerden dat de jongen geen slechte bedoelingen heeft gehad, maar hem is aan het verstand gebracht dat de manier, waarop hij de buurt van het beest bevrijdde, te wensen overlaat.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 7 in, 4 uit; Tankschepen 8 in, 11 uit; Zeilschepen 2 in, 2 uit; Passagiers landend 5, vertrokken geen; doorgaand 9.

Hato: Vliegtuig 9 in, 12 uit; Passagiers landend 85, vertrokken 79; doorgaand 54.

Portemonnaie gestolen

Willemstad. — Aan de wacht op het Breinplein vervoegde zich gistermiddag een vrouw, die zeer opgewonden verklaarde, dat zij haar portemonnaie, inhoudende *f* 315.—, een rozenkrans en een 1/10 lot van de Landsloterij, trekking 6—4—54, op een bank naast zich in de St Annakerk had gelegd, maar dat deze plotseling was verdwenen. De recherche stelde direct, na gewaarschuwd te zijn, een onderzoek. Even later vertelde een andere vrouw aan de „gedupeerde", dat deze haar portemonnaie thuis had laten liggen.

Carib v. New York, **Wairangi** v. Kingston nr Liverpool, **Lara** v. Pto Cabello nr Las Piedras, **Odewalt** v. Antwerpen nr Sta Martha, **Artic Ocean** v. Antwerpen en **Seefahrer** nr Mayaguez.

Padvinders willen naar Trinidad

Willemstad. — In het kader van het Maria-jaar wordt in Trinidad van 7 — 15 Augustus een groot Congres gehouden, waaraan vele padvinders en padvinsters uit de Caribean deelnemen. Dit Congres gaat uit van het Aartsbisdom Trinidad. Father Kennedy organiseert dit Congres.

Curaçao mocht van Father Kennedy, die tijdens de vorige reis van verschillende Curaçaose voortrekkers naar Martinique reeds met hen kennis maakte, een uitnodiging ontvangen. Er gaan 31 padvinders van Curaçao naar Trinidad. Dit kost echter geld en om dit bij elkaar te krijgen wordt er op 2 en 3 Juli een fair gehouden in het Zuikertuintje. Ruim vijfhonderd handwerkjes en huisvlijtstukjes zijn gemaakt en worden nu bestemd om als prijs te dienen op de fair. De fair wordt gehouden voor ouders en familieleden van de padvinders en draagt een „besloten" karakter.

Zelfmoord voorkomen

Willemstad. — Gisteren heeft een patrouille van de Mobiele Brigade door tijdig op te treden voorkomen, dat een 31-jarige vrouw zich van het leven zou beroven. De patroulle reed namelijk achter het vliegveld en ontdekte er een jonge vrouw. Zij verklaarde eerst aan de agenten, dat zij „gewoon liep te wandelen", doch gaf later toe, dat zij genoeg van het leven had. De agenten kregen argwaan, daar de vrouw in de richting van de Noordkant liep. De patrouille nam haar mee naar huis op Mina Scharbaai. Een daar wonende man verklaarde, dat hij op de vrouw zal passen.

Mexicanen zingen in „De Gezelligheid"

Willemstad. — Het Mexicaanse jongenskoor „Orfeon Infantile Mexicano" zingt Zaterdagavond 20.00 uur in de Societeit „Club de Gezelligheid". De toegang tot deze uitvoering is vrij.

Gouverneur reist via Mexico

Willemstad. — In aansluiting op ons eerder gepubliceerd bericht terzake het buitenlands verlof van Gouverneur mr Struycken en zijn gezin, deelt de KLM persdienst mede, dat de Gouverneur op 5 Juli via Mexico zal reizen.

Arubaanse begroting heeft batig saldo

Oranjestad. — De Eilandsraadleden hebben de vierde wijziging van de Begroting 1953 ontvangen. Deze wijziging heeft ten doel de begroting en de rekening meer in overeenstemming te brengen met de werkelijke toestand van het financieel beheer, zoals dat over 1953 is gevoerd. In hoofdzaak heeft de wijziging betrekking op de omstandigheid, dat — tegen de verwachtingen in — het bureau voor Sociale en Economische Zaken op Aruba in 1953 een landsbureau is gebleven, waardoor de uitgaven en ontvangsten ten laste en ten voordele van de landsbegroting bleven komen.

De op dit bureau betrekking hebbende ramingen worden daarom afgevoerd. Ook werd de zorg voor het onderwijs later overgedragen dan verwacht was. nl. per 1 Mei 1953. Voor zover mogelijk zijn de ramingen betreffende het onderwijs daarom het 4/12e deel verlaagd.

Het resultaat van deze begrotingswijziging is een verlaging van de geraamde uitgaven met *f* 1.036.475.— en van de ontvangsten *f* 86.875.—. Dit geeft een voordelig verschil van *f* 949.600.—. De uitkering van het land wegens winstbelasting was aanzienlijk lager dan geraamd was, aangezien daarmede de uitgaven voor het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken en die van het onderwijs over de maanden Januari t/m April 1953 zijn verrekend, is tevens de raming van deze uitkering verlaagd. Het resterende gedeelte van het voordelig verschil is aangewend ter verlaging van de raming van de opbrengst der Grondbelasting.

De kapitaaldienst is in overeenstemming gebracht met de werkelijke uitgaven, waardoor een bedrag van *f* 60.524,25 kan terugvloeien in het Algemeen Financieringsfonds voor werken van blijvende aard.

PANAMEZEN BEZOEKEN HOLLAND

Amsterdam. — Het gezelschap uit Perú, dat Nederland bezoekt ter gelegenheid van de opening van de KLM-lijn Amsterdam — Lima, is in Nederland aangekomen. De gast van de KLM zijn drie autoriteiten en twee journalisten uit Panamá. Het gezelschap nam zijn intrek in een hotel te Utrecht. Zaterdag 3 Juli is er een ontvangst op de Peruaanse legatie door de Peruaanse gezant. Dinsdagavond biedt de Nederlandse regering een diner aan in Hotel Witteburg in Den Haag. Woensdag 7 Juli zal het gezelschap de gast zijn van de Nederlandse Spoorwegen met een tocht naar Maastricht, alwaar een ontvangst zal worden gehouden door het gemeentebestuur. Donderdag 8 Juli wordt de Philipsfabrieken te Eindhoven bezichtigd. Op 9 Juli vertrekt het gezelschap van Schiphol naar Panamá en Perú.

Uit de lucht in een nat pak

's-Gravenhage. — Sergeant-vlieger P. J. Jong uit Katwijk aan de Rijn heeft wegens motorstoring een noodlanding op zee moeten maken met een Firefly.

De sergeant-vlieger werd, 5 mijl ten Westen van Katwijk, in zijn rubberboot gevonden. Ruim 20 minuten na zijn noodlanding stond de onfortuinlijke vlieger met een nat pak, maar verder ongedeerd, weer op het vliegveld Valkenburg. De Firefly is gezonken.

Sarcophaag van Pharao blijkt leeg te zijn

Grootste archaeologische teleurstelling van deze eeuw

De rose albasten sarcophaag, die de vorige maand is ontdekt in een trappenpyramide te Sakkara, ten zuiden van Caïro, is geopend. Zij bleek leeg te zijn. Men had verwacht, omringd door schatten, de mummie te vinden van een Pharao, die ongeveer 4.700 jaar geleden in Egypte heerste.

De ontdekker van de naar raming zeven ton wegende sarcophaag, dr. Goneim, hoofdinspecteur van de Egyptische oudheidkundige dienst, verklaarde kort na zijn ontdekking te menen, dat de sarcophaag de mummie bevatte van koning Sanakht, broeder en opvolger van Zoser, die dertien dynastieën vroeger leefde dan Toetankhamen (1.200 v. Chr.) wiens graf, in 1922 in de vallei der koningen ontdekt, de rijkste archaologische vondst in moderne tijden bleek te zijn.

Toen dr. Goneim op 31 Mei in de grafkamer doordrong, vond hij bij de sarcophaag, waarop nog het stof van de oude grafkransen lag, gouden armbanden en andere schatten. Dit deed de veronderstelling rijzen, dat de grafkamer nooit door plunderaars was betreden.

In een officiële verklaring van de Egyptische oudheidkundige dienst, waarin Zondag de opening van de sarcophaag werd gemeld, werd de veronderstelling geopperd, dat het lijk van de Pharao ergens anders begraven is. Wel zijn rond de grafkamer in de uyramide honderden voorraadkamers met vazen gevonden. De opening van de sarcophaag is, naar men in Caïro meent, op de grootste archaelogische teleurstelling van deze eeuw uitgelopen.

Eeuw-wegblijver

New York. — Met meer dan gewone ontroering begroette de heer Charles Stickel zijn echtgenote met een kus bij zijn thuiskomst. Dat mocht dan ook wel, want het was die dag precies vijftig jaar geleden, dat mister Stickel zijn echtgenote thuis had achtergelaten nadat ze gekibbeld hadden. En wat hem niet te prijzen stond: hij liet het aan zijn vrouw over verder voor zich zelf te zorgen en maar te zien, hoe ze de vier kinderen groot kon brengen. Verder schreef hij haar nooit en in feite wist zijn echtgenote vijftig jaar lang niet waar haar man uithing. En nu vergaf ze haar 86-jarige stijfkop met die ene kus alle ellende van een halve eeuw lang.

Twee weken betaalde vacantie

— De Internationale Arbeidsconferentie te Genève heeft met 135 tegen 20 stemmen een aanbeveling aanvaard, dat werknemers per jaar tenminste twee weken betaalde vacantie krijgen.

De aanbeveling geldt voor alle werknemers behalve zeelieden en landarbeiders.

Vijf bleven steken

Londen. — De nacht-exprestrein uit Schotland daverde met twaalf wagons, vlak bij een der Londense voorsteden, een tunnel binnen...... en kwam er met zeven aan de andere kant weer uit. De onthutste passagiers in de vijf achtergebleven wagons werden er later door 'n andere locomotief weer uitgehaald. Deze gebeurtenis was te wijten aan het breken van een koppeling.

New York. — Er worden plannen beraamd voor een tweede ontmoeting tussen Charles en Marciano in September, waarvan de recette omstreeks 1 millioen dollar zal bedragen.

Rusland geeft schepen terug

In de haven van Istanbul zijn 38 kleine vaartuigen aangekomen, die de Verenigde Staten in de tweede wereldoorlog aan de Sovjet-Unie hebben geleend en die thans worden teruggegeven. Bij deze gelegenheid gaf de Sovjet-ambassadeur te Istanbul Fodtseref een cocktail-partij voor de Russische bemanningen der schepen, die ook door diplomaten werd bijgewoond. De ambassadeur hield een toespraak, waarin hij onder meer zeide: „het ijzeren gordijn bestaat niet".

Wereldvoetbalkampioenschap

HONGARIJE MAAKT EEN GOEDE KANS

Kocsis „de grote man" genoemd

Lausanne. — In voortdurende regen is de halve finale tussen Hongarije en Uruguay gespeeld. Beide ploegen speelden een prachtige wedstrijd, waarin Hongarije tenslotte een verdiende overwinning behaalde. Verdiend, omdat Hidegkuti c.s. zowel in technisch als tactisch opzicht juist iets meer in hun mars bleken te hebben dan de Zuidamerikanen. Uruguay had de beste start, doch spoedig hervonden de Hongaren zich en zetten toen hun nauwkeurige combinaties op en namen het initiatief.

Dertien minuten na het begin brak Kocsis door en zijn schitterende pass naar linksbuiten Czibor werd door deze op de juiste wijze benut. Dat gaf de Hongaren het nodige zelfvertrouwen, doch de zich fel en uitstekend verdedigende Uruguezen lieten hun tegenstanders weinig gelegenheid tot schieten. Twee minuten na de rust werd het echter 2—0, toen, dank zij het prachtige voorbereidende werk van Kocsis, „de grote man van de Hongaarse aanval". Budai een voorzet kon geven, die de toesnellende Hidegkuti met een voortreffelijke kopbal afronde. Achtentwintig minuten later kwam de Uruguese midvoor Hohberg alleen voor Grosits te staan en dit keer maakte hij geen fout. Drie minuten voor de tijd schoot Hohberg uit een pass van Schiaffino de gelijkmaker langs de Hongaarse doelwachter. Hij werd hiervoor zo stevig omhelsd door zijn teamgenoten, dat hij flauw viel en het veld afgedragen moest worden.

Kocsis had toen juist wegens een beenblessure eveneens de kleedkamer moeten opzoeken, doch voor de verlenging keerde hij, evenals trouwens Hohberg weer in het strijdperk terug. Het werd een daverende come back van de Hongaar, want met twee schitterende treffers in respectievelijk de derde en elfde minuut van de extra-speeltijd hielp hij zijn ploeg in de finale.

Duitsland — Oostenrijk 6—1

Te Bazel hadden Oostenrijk en Duitsland nogal moeite met het natte veld. Spoedig waren de Oostenrijkers in het offensief. Zij vonden een man op hun weg, de Duitse stopperspil Liebrich, die in uitstekende vorm stak. Stojaspal kwam niettemin een keer tegenover Turek te staan, doch faalde, en ook Probst liet een goede kans voorbij gaan. Aan de andere kant moest Hannapi na een halfuur op de lijn redding brengen. Het was uitstel van executie, want drie minuten later gaf linksbuiten Schaefer uit een pas van Rahm Duitsland met 1—0 de leiding. Duitsland begon, gesterkt door deze treffer, de druk op het Oostenrijkse doel te vergroten, zag zich aanvankelijk steeds op de halflijn stranden, doch kwam drie minuten na de hervatting toch aan 2—0, toen Morlock uit een corner onhoudbaar inschoot. Oostenrijk sloeg fel terug en vier minuten later was het door Probst 2-1.

Maar in dezelfde minuut liepen de Duitsers weer verder weg. Schaefer werd in het beruchte gebied ten val gebracht, waarna Frits Walter met de penalty geen moeite had. In de zestiende minuut maakte Othmar Walter, de Duitse midvoor, er 4—1 van uit een corner en nog was het publiek niet van deze sensationele gang van zaken bekomen, of het vijfde Duitse doelpunt stond al op het bord. Het vloeren van Rahn kostte Zeman een strafschop, die Frits Walter opnieuw onhoudbaar langs hem heen joeg. Othmar Walter zorgde twee minuten voor het einde voor 6—1: op een voorzet van Rahn sloeg hij Zeman kansloos.

HONGARIJE EN DUITSLAND IN DE FINALE

Londen. — Het Hongaarse voetbalteam, dat wel eens de beste ploeg ter wereld wordt genoemd, en Duitsland, de „onbekende paarden" van het tournooi komen aanstaande Zondag te Bern tegen elkaar uit om het wereldkampioenschap voetbal.

In de semi-finale tegen Uruguay kropen de Hongaren door het oog van de naald om na verlenging van tweemaal vijftien minuten met een 4—2 overwinning over de Zuidamerikanen te gaan strijken. Duitsland, dat speelde met de regelmaat van een klok, een tactiek, die veel op die van de Hongaren geleek, verpletterde Oostenrijk te Bazel met 6—1.

Het was bijna donker, toen de strijd tussen Hongarije en Uruguay ten einde kwam. De Uruguezen waren de eersten, die hun rivalen gelukwensten. Zij schudden de hand en omhelsden hun tegenstanders, die hun hun derde kans op het wereldkampioenschap ontnomen hadden. De menigte waardeerde dit betoon van sportiviteit in grote mate en juichte de Uruguezen luide toe, toen zij het veld verlieten.

Schiaffino naar F.C. Milaan

Milaan. — De linksbinnen van het elftal van Uruguay Schiaffino heeft een contract getekend met de Italiaanse club F.C. Milaan. De club van Schiaffino „Penarol' in Montevideo, zal een bedrag ontvangen van ruim NAf. 145.000. Hiervan zal Schiaffino zelf NAf 38.000 krijgen. Het contract is twee jaar geldig. In die periode wordt Schiaffino een minimum salaris van NAf 60.000 gegarandeerd.

De Hertog van Edinburgh heeft een bezoek gebracht aan de bureaux van de Europese verdedigings organisaties in Frankrijk (SHAPE-). Van links naar rechts: maarschalk Montgomery, de Duke of Edinburgh en generaal Gruenther.

Canadese oppositie over de immigratie

De leider van de oppositie in het Canadese parlement, George Drew, die zitting heeft namens de progressief-conservatieve partij, heeft gevraagd om de instelling van een koninklijke commissie, die tot taak zal krijgen een onderzoek in te stellen naar het beleid van de minister van immigratie, Walter Harris. De leider van de socialistische partij, M. J. Coldwell, die eveneens in de oppositie is, wees er op, dat de toelating van bepaalde groepen immigranten het werkloosheidscijfer in Canada ongunstig beïnvloedt.

Ook heeft de oppositie bezwaar tegen de selectiemethoden van de immigratiekantoren in Europa. Zo zou het zijn voorgekomen, dat vier Franse collaborateurs uit de tweede wereldoorlog, o.w. één S.S.-er, in Canada zijn toegelaten. De oppositieleiders zijn van oordeel, dat de toeneming van de Canadese bevolking „ongewoon langzaam" gaat, maar toch menen zij, dat een tijdelijke verlaging van de immigratiequota met het oog op de werkloosheidscijfers van het ogenblik gewenst is.

Critiek op Russisch landbouwbeleid

Het centrale comité van de communistische partij in de Sovjet-Unie heeft het ministerie van landbouw van de staatsboerderijen en andere staatsorganisaties van ernstige tekortkomingen beticht, bij het volvoeren van het voorjaars-zaaiprogramma en bij de ontginning van 13 millioen hectare woeste gronden in Centraal-Azië en Siberië.

Op de voltallige vergadering van het comité spraken o.a. de minister van landbouw, Ivan Benediktov en de minister van staatsboerderijen A. I. Kozlov.

Syngman Rhee benoemt een nieuwe premier

President Syngman Rhee van Zuid-Korea heeft het ontslag van 12 ministers aanvaard en de enige minister, die niet zijn ontslag heeft ingediend, de minister van buitenlandse zaken J. T. Pjoen, benoemd tot premier.

Pjoen, die onlangs, toen de kabinetscrisis uitbrak, van Genève op weg was naar Seoel, zal een nieuwe regering gaan vormen, neemt men hier aan. Hij is het volledig eens met de politiek van Rhee en zal volgens United Press trachten een kabinet te vormen, dat streeft naar samenwerking met de Verenigde Staten.

Gouverneur Virginia vóór segregatie

De gouverneur van de Amerikaanse staat Virginia, Thomas B. Stanley, heeft verklaard, dat hij „ieder wettelijk middel" zal aangrijpen om de scheiding tussen kleurlingleerlingen en blanke leerlingen op de scholen te handhaven. Dit is de eerste verklaring over een te volgen gedragslijn ten aanzien van de segregatie.

HOE PLATTER HOE BETER

Een film-importbureau in Nederland, dat 30 jaar bestaat, heeft een album samengesteld van zijn verrichtingen der laatste jaren. Het prul wordt „jubileum-parade" genoemd.

Om u een denkbeeld te geven van de goede smaak der samenstellers, laten we hier een lijstje van titels volgen, die geen commentaar behoeven. Daar gaat-ie dan: Onteerde meisjes, De wereld veroordeelde haar, Vrouwen die wij schuwen, Mevrouw maakt het bont, Bekentenissen van een zondares, De vrouw die gelyncht moet worden, Gevaren ener wereldstad, Gevaarlijke liefde.

De bedoeling is duidelijk: zelfs films, waarvan de inhoud minder vulgair is dan de titel doet vermoeden, krijgen niettemin die titel.

Taaie vis

Kopenhagen. — Hij snoot zijn neus deed het nog eens en nog eens: maar Felice Palma slaagde er niet in het kleine visje, dat hij in één van zijn neusgaten had gekregen tijdens het zwemmen in de rivier, op deze manier weer kwijt te raken. Er waren een dokter en een chirurgisch instrument nodig om deze onvrijwillige visvangst weer te verwijderen.

De klop op de deur

Duitsland wenst herstel van de souvereiniteit

Bonn. — De reis van Churchill en Eden naar Washington en Ottawa heeft in Bonn nog eens opnieuw een eis naar voren gebracht het herstel van de Duitse souvereiniteit niet langer afhankelijk te stellen van het lot der Europese verdedigingsgemeenschap. Voor vertegenwoordigers van zijn coalitiepartijen heeft dr. Adenauer betoogd, dat door het intreden van een verdere vertraging in de ratificatie van de EVG een toestand zou zijn ontstaan, waarin het niet langer toelaatbaar geacht kon worden de bondsrepubliek haar souvereiniteit nog langer te onthouden.

Bereid tot overleg met Frankrijk

Dr. Adenauer baseerde deze mening op het feit, dat van Duitse kant alles is gedaan om de EVG te verwezenlijken, zodat de bij het sluiten der onvoorziene vertraging niet op Duitse rekening kon worden geschreven.

In ingelichte kringen merkt men op, dat de bondsregering zich er van bewust is, dat Frankrijk tegen een vervroegd intredende souvereiniteit een rechtmatigheid van haar verlangen niets af kan doen. Zij wenst overigens, ook geen oplossing, die zonder Frankrijk tot stand zou komen. Hoe de kwestie der Duitse souvereiniteit zou kunnen worden losgemaakt van het vertraagde EVG-verdrag, dient naar de mening der bondsregering door de geallieerden, Frankrijk incluis, te worden uitgemaakt. Het komt daarbij, zo wordt opgemerkt, voor de bondsregering niet aan om de vorm waarin de verstrekking der souvereiniteit zal worden gegoten, doch alleen op het voorkomen van een verdere vertraging van de in de conventie van Bonn beloofde vrijheden.

De bondsregering blijft, zo heet het in officiële kringen, nog altijd volharden in haar opvatting, dat de EVG de beste weg biedt voor de oplossing van dit vraagstuk en dat der Duitse herbewapening. Zij is er zich evenwel van bewust, dat de nieuwe Franse voorstellen in die richting spreken.

Inmiddels is een der leiders van de liberale partij in Bonn al een stuk verder gegaan door zich onverbloemd uit te spreken voor een opnemen van Duitsland in de NAVO.

De Duitse socialisten hebben de door dr. Adenauer ingezette campagne voor een vervroegd intreden der souvereiniteit aangeduid als het „failliet" van de door de bondsregering gevoerde EVG politiek, die naar hun mening van het begin gedoemd was om op dood spoor te eindigen. De Europese verdedigingsgemeenschap heeft volgens de socialistische opvatting thans bewezen „de krachtigste springlading onder de Europese eenheid" te vormen. „Nog nooit sedert de Meidagen van 1954 was de Frans-Duitse verhouding zo slecht als thans, en dat onder het kanselierschap van een man, die zelfs bereid is de Saar te offeren om Parijs te bevredigen", aldus de socialistische persdienst.

RIJTUIGEN VAN DE DUITSE KEIZER NAAR AMERIKA?

De heer Barend Cruyff Sr. te Purmerend is in het bezit van enige rijtuigen, waarin de laatste Duitse keizer nog heeft gereden. Deze zijn al ettelijke malen tentoongesteld. Thans hebben enige Amerikanen belangstelling voor deze rijtuigen. De onderhandelingen over verkoop zijn in een vergevorderd stadium. Als tegemoetkoming in de hoge vervoerkosten zal de heer Cruyff de Amerikaanse kopers de bokkenwagen waarin Koningin Juliana als kind heeft gereden en die eveneens in zijn bezit is, ten geschenke geven.

Spanningen in Tibet?

Volgens onbevestigde berichten uit Calcuta worden bij wijze van voorzorg tegen mogelijke ongeregeldheden te Lhasa in verband met het aanstaande bezoek van de 19-jarige Dalai Lama aan Peking troepen uit steden in de omgeving naar de Tibetaanse hoofdstad overgebracht.

De Tibetanen zouden vrezen, dat de Chinezen zullen trachten de Dalai Lama voor zich te winnen of zijn terugkeer naar Tibbet te verhinderen om zijn rivaal, de 17-jarige Pantsjen Lama, in het zadel te zetten.

Men verwacht, dat de Dalai Lama in de eerste week van Augustus naar Peking zal vertrekken. Hij en de hem trouwe priesters hebben krachtig tegen het communisme gepredikt.

Ook werden te Calcuta berichten ontvangen over passief verzet tegen de communisten en enige sabotage aan verbindingen en Chinese legerkampen in Tibet. De verzetsbeweging zou snel in omvang toenemen.

Naar uit Gangtok, de hoofdstad van het aan Tibet grenzende Sikkem, wordt vernomen, zouden zowel de Dalai Lama als de Pantsjen Lama door de regering van communistisch China voor een bezoek aan Peking zijn uitgenodigd. De twee leiders zouden binnenkort vertrekken.

Schiaffino

Montreal. — Canada zal 110 straaljagers van het type Sabre aan Griekenland en Turkije overdragen.

Zonsverduistering goed waargenomen

Stockholm. — Prof. M.G.J. Minnaert van de universiteit van Utrecht, de leider van de Nederlandse expeditie, die de totale zonsverduistering bestudeerde op het Zweedse eiland Gotland, heeft meegedeeld, dat de instrumenten van de twee Nederlandse expedities perfect gewerkt hebben. Op het moment van de totale verduistering was de lucht helder. Prof. Minnaert was vol lof over de medewerking van de Zweedse autoriteiten en het publiek. Prof. A.C.W. van Heel van de Technische Hogeschool te Delft, die de zgn. vliegende schaduwen heeft gefotografeerd, welke voor en na de totale zonsverduistering optreden, heeft eveneens uitstekende resultaten bereikt. Het is waarschijnlijk de eerste keer, dat het verschijnsel met succes is gefilmd.

SUCCES VOOR NEDERLANDSE EXPEDITIE

's-Gravenhage. — De middaguren in Nederland stonden gisteren in het teken van de zonsverduistering, die voor Nederland 80% was. Het was algemeen in Nederland goed waar te nemen, doch in het belangrijkste Europese gebied, waar zij totaal was, namelijk in Zuid-Zweden, zijn de waarnemingen mislukt door regenval. In Zuid-Zweden waren vele amateur-sterrenkundigen bijeen, waaronder enige Nederlandse amateurs o.a. een dominee, een dokter en een betonwerker.

Op een andere plaats in Zweden had men geen last van interfererende weersomstandigheden.

Ook Moskou meldde ongunstige omstandigheden.

In het algemeen luiden de waarnemingsrapporten van ideaal tot ongunstig. In de Amerikaanse staat Nebraska werden van de verduistering televisie-opnamen gemaakt, die in New York zeer duidelijk overkwamen.

Geen salarisverhoging met 5.000 gulden

Londen. — Sir Winston Churchill heeft in het Lagerhuis medegedeeld, dat de leden niet de salarisverhoging van 5000 gulden per jaar zullen krijgen, welke zij onlangs zelf hebben goedgekeurd. De regering heeft het laatste woord in financiële kwesties. Zij kan de verhoging niet goedkeuren, aldus de premier.

De leden krijgen thans 10.000 gulden per jaar. Churchill bood de Labourleiders aan, te spreken over de manier, waarop degenen, die niet met het huidige salaris kunnen rondkomen, geholpen kunnen worden.

De socialisten begroetten het besluit met boze protesten. De meeste conservatieve leden hebben zich tegen de verhoging uitgesproken.

Aanhouding Sovjet-tanker
Russisch protest aan verkeerd adres

De Verenigde Staten hebben de Sovjet-Russische beschuldiging als zouden Amerikaanse marinestrijdkrachten op 23 Juni de „Toeapse", een Sovjet Russisch tankschip, in de wateren van Formosa hebben aangehouden, van de hand gewezen.

De verwerping van de beschuldiging is vervat in een nota, die in Mosko is overhandigd aan de Sovjet-Russische regering. De nota is een antwoord op een Sovjet-Russische protestnota van de vorige week.

Gisteren heeft de regering van nationalistisch China medegedeeld, dat de „Toeapse" is opgebracht naar Formosa door een Chinees-nationalistisch oorlogsschip. De Chinezen zullen het schip wellicht teruggeven, maar de lading in beslag nemen.

AMERIKAANSE HULP AAN HET BUITENLAND

Washington. — Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft een wetsontwerp aangenomen, dat voorziet in hulp aan het buitenland ad 3.368.700.000 dollar in het komende belastingjaar. Dit is slechts 109 millioen dollar lager dan het door Eisenhower aanbevolen totaal. Het is de eerste maal, dat het Huis het voorgestelde bedrag voor hulp aan het buitenland met zo weinig verlaagd heeft

Het Huis heeft vier artikelen aan het wetsontwerp toegevoegd. Het eerste is een wijziging van het amendement-Richard en voorziet voornamelijk in opschorting van hulp aan een land, die het E.V.G.-verdrag nog niet geratificeerd heeft. Het tweede machtigt Eisenhower om, gezien de mogelijkheid van snelle wijzigingen in de toestand in Indo-China, gelden voor hulp aan dit gebied aan te wenden voor andere gebieden in het Verre Oosten. In het derde artikel spreekt het Huis zich uit tegen een Aziatisch Locarne.

VUURGEVECHT IN JERUZALEM

Amman. — Officieel is medegedeeld, dat zich in Jeruzalem een vuurgevecht ontwikkeld heeft tussen Israeliërs en Jordaniërs. Aan Israëlische zijde zouden verscheidene gewonden gevallen zijn. Toen het gevecht aanhield, heeft de stafchef van de V.N. in Palestina, generaal Bennike, de premiers van Israël en Jordanië telegrafisch verzocht het vuren onmiddellijk te doen staken, zo meldt de Israëlische radio. Later werd gemeld, dat er niet meer geschoten wordt. In een Israëlisch bericht wordt gezegd, dat het vuren uit de Arabische sector van de stad begonnen was, terwijl van officiële Jordaanse zijde verklaard wordt, dat de Israeliërs begonnen waren.

Washington. — In de komende dagen zullen de onderministers van buitenlandse zaken van Groot Brittannië en de Verenigde Staten op het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken de Brits-Amerikaanse besprekingen over Zuidoost-Azië voortzetten, aldus heeft een woordvoerder van het State Department bekendgemaakt.

DE STRIJD IN INDO-CHINA

Fransen ontruimen delta van Rode Rivier

Zeer vruchtbare rijststreek

Hanoi. — Het Franse opperbevel in Indo-China heeft bekend gemaakt, dat Franse en Vietnamese troepen de Zuidelijke zône van de delta van de Rode Rivier, die bedreigd wordt door 30.000 man Vietminh, ontruimen. Het bewuste gebied beslaat ongeveer 4000 vierkante kilometer en omvat enkele van de vruchtbaarste rijststreken ter wereld. De ontruiming heeft ten doel de zeer belangrijke corridor te beschermen, die Hanoi met de zeehaven Haiphong verbindt. Vele duizenden Vietnamese burgers, die niet onder het bewind van de Vietminh willen staan, zijn met massa's jonken en sampans naar de oevers van de Golf van Tonkin gebracht.

Van Franse militaire zijde wordt verklaard, dat volgens de jongste in Parijs beschikbare inlichtingen eenheden van het Vietnamese leger in de ontruimde Zuidelijke zône van de delta zijn achtergebleven. Zij krijgen steun van de Franse luchtmacht en artillerie. Er zijn Franse verbindingsofficieren aan deze eenheden toegevoegd.

Aan de terugtrekking der Franse troepen is een massa-evacuatie voorafgegaan van Vietnamezen, die vergeldingsmaatregelen van de communisten vrezen. Sommige berichten gewagen van een getal van 50.000.

Volgens in Parijs ontvangen berichten heeft de Vietminh zonder strijd Phat Die in het Zuidelijk deel van de Tonkinese delta, ongeveer 110 km. ten Zuiden van Hanoi, bezet.

Bezorgdheid te Parijs

In militaire kringen te Parijs verluidt, dat de Franse strijdkrachten in Indo-China thans nieuwe verkorte verdedigingslinies binnen de Tonkinese delta, het laatste Franse steunpunt in Noord-Oost-Indo-China, bezetten. Volgens ooggetuigen komen op de vliegvelden van Hanoi Franse Dakota's vol Vietnamese vrouwen en kinderen om de tien minuten aan. Tezelfdertijd kwamen lange colonnes legervoertuigen met wapens en uitrusting aan uit prijsgegeven Franse bolwerken. Het Franse garnizoen in Hanoi is opgedragen zich paraat te houden ingeval van anti-Franse onlusten. In Hanoi wonen circa 1500 Franse burgers

In Vietnamese kringen te Parijs maakt men zich bezorgd over de mogelijkheid, dat de evacuatie van de Zuidelijke delta een voorbereiding is voor de verdeling van Vietnam, waarin, naar men vreest, Frankrijk te Genève zou kunnen toestemmen In Franse militaire kringen wordt echter nadrukkelijk verklaard, dat het hoofddoel van de ontruiming is de bescherming van het Franse expeditie-leger.

ATOOM-OVENS IN RUSLAND

Londen. — In Rusland is een op atoomenergie werkend krachtstation in werking gesteld, aldus heeft radio-Moskou medegedeeld. Het station, dat een vermogen heeft van 5000 kilowatt, zal stroom leveren aan industrie- en landbouwbedrijven. De plaats van het station is niet bekend gemaakt.

Radio-Moskou noemt de mededeling afkomstig van de Sovjet-Russische ministerraad. Volgens de mededeling zou men bezig zijn met het bouwen van krachtstations met een vermogen van 50 tot honderdduizend kilowatt.

ACHTTIEN DODEN IN MEXICO
Overstromingen heeft nu hoogtepunt bereikt

Mexicostad. — De grote overstromingen aan de grens tussen de Verenigde Staten en Mexico breiden zich nog steeds uit. In Texas zijn de Rio Grande en haar zijrivieren buiten haar oevers getreden. In Mexico zijn de steden Jiménez, Piedras Negras en Ciudad Acuna onder water gelopen. Ruim 60.000 personen zijn dankloos. Volgens een officiële mededeling bedraagt het aantal slachtoffers van de watersnood in Mexico achttien. De schade wordt geschat op vijf millioen pesos. De indruk bestaat, dat het water nu het hoogtepunt heeft bereikt.

SENSATIE VOOR PILOOT
Escorte van vreemde vliegende machines

Londen. — De piloot van de Britse luchtvaartmaatschappij B.O.A.C. Howard, die reeds 265 maal over de Atlantische Oceaan is gevlogen, heeft gisteren bij aankomst in New York verklaard, dat zijn Stratocruiser op 270 km van Goose Bay op Newfoundland gedurende achttien minuten geëscorteerd werd door vreemde vliegende machines, die op een afstand van verscheidene kilometers met eenzelfde snelheid als zijn toestel vlogen. De escorte bestond uit een groot toestel, dat gedurig van vorm scheen te veranderen, en zes kleinere. Er wordt een onderzoek ingesteld.

WEST-END: „The three Musqueteers" 19 en 21 uur.
ROXY: „Secret Fury" 19 en 21 uur.
CINELANDIA: „Caribena" 20 uur.
CARIBE: „Night and Day" 20 uur.
REX: „Walk East on Beacon" 20 uur.
ROYAL: „Neron y Popea" 20 uur.
SUFFISANT-THEATER: „Cuarto de Hotel" 20 uur.
J.P.F.-CLUB: Emancipatie-herdenking, lezing dr Lashley 20.15 uur.

APOTHEKEN

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen door *Botica Caribe*, de Ruyterkade 43a: tel. 2777 en *Botica Americana*, Breedestraat 159 (O.) tel. 3636.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst van het Wit Gele Kruis wordt waargenomen door zuster van Achtmaal, Nieuwindstraat 22 a; tel. 3773.

CUROM (416.6 m)
17.30 Op avontuur in de muziek
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Philip's „Happy Family"
21.00 Talentonan Curzaoleño en Marcha
21.30 Nederland, zoals het reilt en zeilt
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

AVROS (19 m)
17.00 Voor onze kinderen.
17.15 Amusements-programma
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Jazz-muziek
18.30 Voor de gedetineerden
18.45 Nieuws.
19.00 Emancipatie-herdenking
20.00 Advertenties en berichten
20.15 De Basin Street Boys
20.45 Nieuws
21.30 Sluiting.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
op Maandag, de 5de Juli 1954, des avonds 8.30 uur

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken
2. Adviezen van Commissies
3. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 3de Septemer 1953 tot vaststelling van de begroting van de Nederlandse Antillen voor het dienstjaar 1953 (P.B. 1953 No. 143) (2de Aanvullende begroting 1953 (1953-1954-60).

De Griffier,
VAN WEEL

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 B. J. Lubbers tel. 2928.

Personeel afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 3 Juli 12.00 J. v. d. Oever, Hotel N. P. tel. 3381 — 2844
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling
M. K. A. v. Kicken, Hotel Negropont tel. 2843/44

C. S. M.

Rederij:

J. Hemmes tel. 2701

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor Tel. 2458/2551
van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00
E v. d. Werf tel. 3101.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245.

THEATER ASIENTO: „Cry Danger"

Toegang boven 18 jaar.
Week-end wacht Suffisantdorp.
Gedurende dit week-end zal in dringende gevallen de heer Haddaway kunnen worden opgebeld op No. 3133.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De New Yorkse effectenbeurs opende gisteren zwakker op winstnemingen en ook bij het verder verloop bleef de stemming zwak met koersverliezen tot 2 punten. De markt sloot gemakkelijk.

Aantal verhandelde fondsen 1164; hoger 379; lager 503; onveranderd 282. Aandelenomzet 1.950.000; obligatie-omzet $ 4.090.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	116 7/8
Anaconda	38 3/8
Bethlem Steel	69 3/4
Dupont de Nemours	134
General Electric	46
General Motors	72 3/4
Int. Tel. and Tel.	18 1/8
Shell Oil	46 3/4
Standard Oil of New Jersey	86 1/8
U.S. Steel	49